

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

van 19 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/1036
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0023/A

Verzoekende partijen

1. de heer **Jimmy RINGOIR**
2. de heer **Paul BORGHGRAEF**
3. mevrouw **Chris VELGHE**

vertegenwoordigd door advocaten Jan GHYSELS, Kris WAUTERS en Jo RAMS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1170 Brussel, Terhulpsessesteenweg 187

Verwerende partij

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIJTE VLAANDEREN, afdeling Antwerpen

vertegenwoordigd door advocaten Willem SLOSSE en Astrid GELIJKENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 bus 201

Tussenkommende partijen

1. de stad **MECHELEN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het college van burgemeester en schepenen van de stad **MECHELEN**

vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 5 september 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 juli 2016.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest omvattende wegeniswerken, rioleringswerken, omgevingsaanlegwerken en de aanleg van een ondergrondse parking voor 351 parkeerplaatsen, verdeeld over twee niveaus, op de percelen gelegen te 2800 Mechelen, Hendrik Speecqvest, met als kadastrale omschrijving Mechelen, afdeling 3, sectie D, nummer 73 E2 en 96/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 26 juni 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met een beschikking van 1 augustus 2017 toe in de debatten.

2.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 oktober 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad verwerpt met een arrest van 18 april 2017 met nummer RvVb/S/1617/0785 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 27 maart 2018.

Advocaten Jan GHYSELS en Jo RAMS voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Astrid GELIJKENS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Willem-Jan INGELS loco advocaat Cies GYSEN voert het woord voor de tussenkomende partijen.

4.

Met het tussenarrest van 17 april 2018 met nummer RvVb/A/1718/0766 biedt de voorzitter van de zevende kamer de procespartijen op grond van artikel 34, §2, derde lid DBRC-decreet de mogelijkheid om een schriftelijk standpunt in te nemen over het ambtshalve voorstel tot toepassing van de bestuurlijke lus en beveelt daartoe de heropening van de debatten.

Met hetzelfde arrest worden de partijen op grond van artikel 34, §3, eerste lid DBRC-decreet en artikel 85 van het Procedurebesluit opgeroepen om te verschijnen op de zitting van dinsdag 29 mei 2018 waarop de toepassing van de bestuurlijke lus wordt behandeld.

Advocaten Jan GHYSELS en Jo RAMS voeren het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Astrid GELIJKENS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Willem-Jan INGELS loco advocaat Cies GYSEN voert het woord voor de tussenkomende partijen.

5.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De tussenkomenende partijen dienen op 4 maart 2016 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest”*.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976 in woongebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening van het regionaalstedelijk gebied Mechelen’, goedgekeurd op 18 juli 2008.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 april 2016 tot en met 13 mei 2016, dienen de eerste en tweede verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Op 25 maart 2016 wordt advies gevraagd aan Enter met betrekking tot de toegankelijkheid voor personen met verminderde mobiliteit. Gezien er na meer dan 30 dagen geen advies wordt ontvangen wordt aan de adviesvereiste voorbij gegaan.

De ASTRID-veiligheidscommissie stelt in haar advies van 5 april 2016 dat er noodzaak is aan een ASTRID-*indoordekking* in de ondergrondse parking en geeft aan dat de bepalingen in het advies strikt dienen te worden nageleefd.

INFRABEL adviseert op 14 april 2016 gunstig.

De dienst Mobiliteit van de provincie Antwerpen adviseert op 19 april 2016 gunstig met voorwaarden.

De Lijn – Antwerpen adviseert op 20 april 2016 gunstig met voorwaarden.

VMM afdeling Operationeel Waterbeheer adviseert op 22 april 2016 gunstig met voorwaarden.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 27 april 2016 gunstig met voorwaarden.

Het agentschap Wegen en Verkeer – Antwerpen adviseert op 25 april 2016 ongunstig. Het advies wordt naderhand op 2 mei 2016 vervangen door een gunstig advies met voorwaarden.

Waterwegen en Zeekanaal NV adviseert op 10 mei 2016 gunstig.

De brandweer van Mechelen adviseert op 13 mei 2016 gunstig mits bemerkingen.

Het departement Mobiliteit en Openbare werken verstrekt op 20 juli 2016 een advies waarbij een aantal opmerkingen worden gegeven en gevraagd wordt het aangevraagde project bij te sturen.

De verwerende partij verleent op 22 juli 2016 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

EXTERNE ADVIEZEN

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan het College van Burgemeester en Schepenen. Gezien de aanvraag uitgaat van de gemeente bracht het college van burgemeester en schepenen van Mechelen geen advies uit. Wel werd op 8/7/2016 de stukken van het openbaar onderzoek, alsook de gemeenteraadsbeslissing m.b.t. de zaak van de wegen, alsook het brandweeraadvies overgemaakt.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan Enter m.b.t.. toegankelijkheid voor personen met verminderde mobiliteit. Ik heb na meer dan 30 dagen na de adviesvraag geen antwoord ontvangen zodat aan de adviesvereiste voorbij kan worden gegaan.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan Departement Mobiliteit en Openbare werken. De adviesvraag bleek naar het verkeerde adres te zijn verstuurd. Op 08/06/2016 heb ik opnieuw advies gevraagd aan Departement Mobiliteit en Openbare werken met het correcte adres. Op 18/7/2016 werd door het Departement Mobiliteit en Openbare werken een advies verstrekt en op 20/7/2016 ontvangen. In dit advies worden een aantal opmerkingen gegeven en wordt gevraagd deze bij te sturen. De opmerkingen inzake het verbreden van de rijstroken en het uit elkaar trekken van de fietsaansluiting op de hoek Speecgvest/Leuvensesteenweg uit elkaar te trekken dienen te worden nageleefd. De overige opmerkingen hebben veeleer betrekking op de motivatie van het dossier en worden om deze reden niet verder in voorwaarden geacteerd.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan de Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen. Dit advies werd uitgebracht op 22/04/2016 en ontvangen op 25/04/2016. In dit advies wordt gesteld dat Waterwegen en Zeekanaal de bevoegde waterbeheerder is en dat de adviesvraag werd doorgezonden.

Op 10/5/2016 werd door Waterwegen en Zeekanaal NV een gunstig advies gegeven, dat door mij op 12/5/2016 werd ontvangen.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan VMM afdeling Operationeel Waterbeheer. Dit advies werd uitgebracht op 22/04/2016 en ontvangen op 25/04/2016. Het advies is gunstig met voorwaarden. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan de dienst Mobiliteit van de Provincie Antwerpen. Dit advies werd uitgebracht op 19/04/2016 en ontvangen op 20/04/2016. Het advies is gunstig met voorwaarden. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan De Lijn - Antwerpen. Dit advies werd uitgebracht op 20/04/2016 en ontvangen op 25/04/2016. Het advies is gunstig met voorwaarden. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

Op 25/3/2016 heb ik advies gevraagd aan de ASTRID-veiligheidscommissie. Dit advies werd uitgebracht op 5/4/2016 en ontvangen op 7/4/2016. In dit advies wordt gesteld dat er noodzaak is van een ASTRID-indoordekking in de ondergrondse parking. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan INFRABEL. Dit advies werd uitgebracht op 14/04/2016 en ontvangen op 15/04/2016. Het advies is gunstig.

Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt dat voor alle vergunningsaanvragen, ingediend overeenkomstig artikel 4.7.1 §1, 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunningverlenende overheid

verplicht is binnen dertig dagen na ontvangst van hét dossier advies in te winnen bij het agentschap Onroerend Erfgoed.

Op 25/03/2016 heb ik dit advies gevraagd.

Dit advies werd uitgebracht op 27/04/2016 en ontvangen op 28/04/2016. Het advies is gunstig met voorwaarden. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

Op 25/03/2016 heb ik advies gevraagd aan Agentschap Wegen en Verkeer - Antwerpen.

Aanvankelijk werd een ongunstig advies uitgebracht op 25/4/2016 en ontvangen op 29/4/2016.

Dit advies werd vervangen door een advies gunstig met voorwaarden dd. 2/5/2016 en ontvangen op 12/5/2016.

Een aantal adviezen brengen in beperkte mate planaanpassingen met zich mee. Dergelijke planaanpassingen zijn mogelijk op basis van artikel 4.3.1., §1, derde lid van de VCRO dat stelt:

...

Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Gelet op de aard van de aanpassingen wordt aan deze voorwaarden voldaan.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente MECHELEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 14/5/2016 tot 13/5/2016. Er werden 93 bewaarschriften ingediend, waarvan één petitielijst met 516 handtekeningen. De bezwaren handelen samengevat over:

1. Wat is de noodzaak van de nieuwe ondergrondse parking?
  - a. Voldoende parkings in de buurt (zandpoortvest + station)
  - b. Parking komt in conflict met plannen om de winkelstraat uit te breiden tot aan het station.
  - c. Wat met bodemvervuiling?
2. Timing andere projecten en tijdsdruk
  - a. Werken aan Nekkerspoel, station en tangent zijn nog niet voltooid, er kan beter gewacht worden met de heraanleg tot na deze werken.
Tangent nog niet ontsloten, huidige mobiliteitsplanning is louter gebaseerd op hypothesen.
3. Meer stremming van het verkeer door afschaffing van de ventweg.
  - a. Verschillende manoeuvres die gelijktijdig zullen plaatsvinden (parkeren op openbare weg, achterwaarts invoegen vanuit garages van bewoners, in- en uitvoegen ondergrondse parking en interferentie met openbaar vervoer en bushaltes,...)
  - b. Bezwaarschrift 29 (Isabelle De Becker): problemen rond het ophalen van een bewoner met een handicap.
4. Parkeerdruk, vroeger 150 parkeerplaatsen, nu slechts 24
  - a. Voldoende parkeerruimte voor frituur Veemarkt is noodzakelijk, vrees van de frituur voor het verlies van klanten.
  - b. Wat met parkeerabonnementen na heraanleg?

- c. Parkeerdruk zal verhogen in omliggende straten
5. Het verdwijnen van de ventwegen hypothekeert de veiligheid en levenskwaliteit van de woonbuurt
- a. Drukke ringweg komt 8m dichterbij en ontnemt het veiligheidsgevoel en rust bij bewoners
Na de opening van de ventweg komt de busbaan op 8 m van de gevels en de rijbaan op 11 m. De snelheid wordt onmiddellijk teruggebracht van 70 tot 50 km/u. De studies wijzen ook uit dat de hoeveelheid verkeer aanzienlijk zal verminderen t.o.v. vandaag.
Er wordt ruimte voorzien voor een degelijk fietspad en voetpad naast de woning. Bijkomend wordt er nog een groenstrook van $\pm 2m$ voorzien.
De gevestigde bedrijven hebben geen laad- en losruimtes en ruimte voor professionele ontvangst.
- b. geen ruimte meer voor terrassen aan café het sas
Juist op deze plaats wordt de voetpadzone gevoelig uitgebreid !
- c. Indien de weg dichterbij de huizen komt te liggen, zal dit voor geluidsoverlast en meer fijn stof zorgen. Ook voor achterliggende straten.
- d. Er is te weinig rekening gehouden met de zwakke weggebruiker
- e. Het verdwijnen van de ventweg reduceert de functionele en sociale potentie.
6. Waardevermindering woningen door heraanleg Speecqvest
7. Stabiliteit van de omliggende gebouwen + aanwezigheid van de historische bodemvervuiling.
Werken hebben een impact op het grondwaterpeil en bijgevolg de stabiliteit van de gebouwen, oudere gebouwen zijn niet opgewassen tegen de ingrepen. Kans dat de historische bodemvervuiling aan de oppervlakte komt is niet onderzocht. Wat is de invloed van de parking op infiltratie en waterafvoer?
8. Opmerkingen betreffende de bouwaanvraag en procedure
- a. Zie bezwaarschrift 1 (Janson Baugniet) (punt 1 tot 19)
- b. Titel op de gele affiche is "volledige heraanleg van de Speecqvest", er staat niets in over aanleg van de parking $\Rightarrow$ wettelijk correct?
- c. Is er een correcte aanbesteding voor Q-park gebeurd?
- d. Er moet een watertoets uitgevoerd worden en een MER
- e. Kon de stad wel een bouwaanvraag indienen als het nog geen eigenaar is van de grond? Had AWV deze moeten indienen? Overdracht nog niet gefinaliseerd.
- f. De parkeerstudie dateert van 2011 en is achterhaald. De mobiliteitsstudie ontbreekt?
- g. Waarom geen bemalingsstudie uitgevoerd?
- h. Geen verslag van de conclusies van de Gecoro
- i. Geen verslag van de Gewestelijke begeleidingscommissie
- j. Er wordt gebruik gemaakt van misleidende gegevens. Er wordt gesteld dat het aantal parkeerplaatsen zal verminderen van 48 naar 24, maar het aantal effectief bezette plaatsen is 175.
9. Gebrek aan inspraak door de hoge snelheid van de procedure. Het participatieve bestuur is onbestaande.
10. Opmerkingen betreffende het ontwerp
- a. Locatie park bij huizenrijen in plaats van tussen de ringwegen, zodat park als buffer kan worden gebruikt tegen geluidsoverlast.
- b. Aanduiding van het snelheidsregime ontbreekt.
- c. Werden alle alternatieven onderzocht?
- d. Een klein bewonersstraatje met extra plaatsen lijkt wenselijk. Het park kan kleiner zijn want daar is geen behoefte aan.
- e. De parking past niet in de visie van een autoluwe stad.
- f. De parkeerplaatsen zijn te smal? 1.84m
- g. Waarom wordt de riolering niet hersteld in de Speecqvest? Bewoners klagen al langer over de slechte staat van het riool.
- h. Fietzers komende vanuit Arsenaalstraat richting Mercierplein, hoe moeten deze linksaf?

- i. Te weinig fietsenstallingen voorzien
- j. Volgens de door de stad opgelegde norm moet er bij nieuwbouw 1.5 parkeerplaatsen zijn per wooneenheid. Door het schrappen van de ventweg, zal dat hier komen op minder dan 0.5 parkeerplaats per wooneenheid.
- k. Bezwaarschrift 70 (TreinTramBus)(heraanleg van de Vesten + ontwerp H. Speecqvest + Verkeerstechnische aspecten + Verkeerscirculatie tijdens de werken)
  - i. Opportuniteit/behoefte aan ondergrondse parkeergarages
  - ii. Heraanleg van de vesten
  - iii. Ontwerp Speecqvest
  - iv. Verkeerstechnische aspecten
  - v. Verkeerscirculatie tijdens de werken
- l. Beperkte toegankelijkheid voor de hulpdiensten
- m. De veiligheid voor het in- en uitrijden van deze parking valt zeer te betwijfelen. Wat zal de impact van het aanschuiven zijn op het Kardinaal Mercierplein?
- n. Opmerkingen betreffende het park
  - i. Deze speelruimte kan geen positieve risico analyse krijgen zoals bepaald in het Koninklijk Besluit van 28 maart 2001 betreffende de uitbating van speelterreinen.
  - ii. Park enkel een excuus voor de bouw van de ondergrondse garage
Het park is het gevolg van het streefbeeld. De parking is pas later toegevoegd.
  - iii. Combinatie van speelvelden en snelverkeer is onveilig, ongezond en zorgt voor een belemmering van het doorgaand verkeer
  - iv. De oversteekplaatsen zijn onveilig zolang tangent nog niet af is, omdat er tot dan al het verkeer via de vesten moet.

11. Hinder tijdens de werken

- a. Onvoldoende parkeergelegenheid tijdens de werken
- b. Verkeersopstopping tijdens de werken?

12. Financiering: Starten met aanleg als er geen geld in de budgetten voorzien is.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1a en b. Er werd een uitgebreide parkeerstudie opgemaakt in 2006 door Technum-Tractebel die werd geactualiseerd einde 2013. De parking maakt integraal deel uit van de site Egmont. Daarenboven werd voor het aspect mobiliteit in deze stedenbouwkundige aanvraag een verplichte MOBER opgemaakt, waarin de motivatie en impact van de parking omstandig werd onderzocht.

1c. De grondwerken en gebeurlijke saneringswerkzaamheden dienen in overleg met OVAM en conform de vigerende regelgeving VLAREBO te gebeuren.

2a en b. Dit ontwerp is opgemaakt conform een streefbeeld om de vesten te downgraden in het licht van de aanleg van de tangent achter het centraal station van Mechelen waarlangs in de toekomst het bovenlokale verkeer zal worden gestuurd. Hieraan wordt al jaren gewerkt en ondersteund door het nodige studiewerk, in het bijzonder op het vlak van mobiliteit. Er is gedetailleerd onderzoek gebeurd aan de hand van een microsimulatie. Zie Projectnota Speecqvest pagina 10 e.v., die bij deze aanvraag werd gevoegd.

3a. De afschaffing van de ventweg is het gevolg van de downgrading van de vesten en van een streefbeeld van de vesten dat voorrang geeft aan een openbaar centraal park ten nadele van privative claims op het openbaar domein. Na de openstelling van de tangent en na proefondervindelijke vaststelling, zal één rijbaan ingericht worden als busbaan. Er zal minder doorgaand verkeer zijn, de snelheid zal lager liggen, wat de voornoemde bewegingen zal vergemakkelijken.

3b. In de onmiddellijke omgeving van de parking worden bovengrondse plaatsen voor laden en lossen alsook parkeerplaatsen voor gehandicapten voorzien.

4a. Vlak voor de frituur zijn 4 parkeerplaatsen (voor kort parkeren) voorzien. Daarnaast passeren ook heel wat fietsers en voetgangers, zodat dit een redelijk aanbod lijkt.

4b. Dit argument is stedenbouwkundig niet relevant voor wat betreft deze aanvraagprocedure en maakt deel uit van het lokale parkeerbeleid.

4c. Het voorzien van een ondergrondse parking zou ervoor moeten zorgen dat de bovengrondse parkeerdruk vermindert.

5a en c. Drukke ringweg komt 8m dicht en ontnemt het veiligheidsgevoel en rust bij bewoners Na de opening van de ventweg komt de busbaan op 8 m van de gevels en de rijbaan op 11 m. De snelheid wordt onmiddellijk teruggebracht van 70 tot 50 km/u. De studies wijzen ook uit dat de hoeveelheid verkeer aanzienlijk zal verminderen t.o.v. vandaag.

Er wordt ruimte voorzien voor een degelijk fietspad en voetpad naast de woning. Bijkomend wordt er nog een groenstrook van ± 2 m voorzien en niet in het minst een groot groen park, daar waar nu het gros van de tussenliggende zate wordt ingenomen door verharding. Zones voor laden en lossen worden voorzien. Bezoekers van de gevestigde bedrijven kunnen parkeren in de nieuwe ondergrondse parking.

5b. Aan café het sas wordt de voetpadzone gevoelig uitgebreid, zodat hier meer mogelijkheden ontstaan op dit vlak.

De voetpaden zijn in elk geval ruimer bemeten en de fietspaden zijn voorzien; zodat de bestaande situatie zal verbeteren. Wel dient in dit verband rekening te worden gehouden met de voorwaarden van de provinciale dienst Mobiliteit en van MOW.

5 e. Door de aanleg van het park, het aanpassen van het wegprofiel en vermindering van doorstroming zal er meer doorwaarsbaarheid over de vesten mogelijk zijn, zodat meer sociale en functionele potenties zullen ontstaan.

6. Dit aspect is niet van stedenbouwkundige aard.

7. De werken hebben geen invloed op de stabiliteit van de gebouwen (plaatsbeschrijving zijn opgelegd), de bodemvervuiling (wordt verwijderd indien aanwezig) en de grondwatermigratie (bouwput met retourbemaling).

8a en b) De bouwaanvraag werd ontvankelijk en volledig verklaard. Het feit dat enkel de bewoordingen 'de volledige heraanleg van de Speecqvest' op de gele affiche werden geplaatst, sluiten m.i. de aanleg van een ondergrondse parking geenszins uit. Dit aanvraagformulier werd bovendien bij indiening apart en buiten het met ringen ingebonden bundel aan het gevoegd, zodat duidelijk was dat dit het voorwerp van de aanvraag uitmaakt en alle werken onder deze noemer kunnen worden geplaatst. Het is in de praktijk onmogelijk om alle vergunningsplichtige werken op te lijsten op een gele affiche, die het openbaar onderzoek aangeeft. Het aanvraagdossier is duidelijk en bevat ons inziens geen misleidende info op dit vlak. Het feit dat in het bundel twee aanvraagformulieren werden toegevoegd is ingegeven door de verschillende aanstiplijsten en deze cumul is net ingegeven door het feit dat de aanvrager op deze manier wilden vermijden geen relevante stukken te vergeten aan het dossier toe te voegen.

8c. Dit bezwaar is niet van stedenbouwkundige aard.

8d. De watertoets werd uitgevoerd (zie hieronder), evenals een MER-screeningsnota.

8e. Het indienen van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is niet onlosmakelijk verbonden aan het eigenaarschap of ander recht om de werken uit te voeren. Een stedenbouwkundige vergunning wordt steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke aangelegenheden. Het is bijgevolg niet zo dat men een stedenbouwkundige vergunning verkrijgt dat deze ipso facto kan worden uitgevoerd, zonder over het bouwrecht te beschikken.

8f. Er werd een mobiliteitsstudie aan het dossier toegevoegd, zoals decretaal verplicht voor het aanleggen van meer dan 200 parkeerplaatsen.

8g. Dit is op zich geen decretale verplichting, maar wordt wel in de voorwaarden van het advies van de VMM (zie hoger) in voorwaarde opgelegd. Deze voorwaarden zal in deze vergunning worden overgenomen, zodat dit naar aanleiding van de uitvoering kan worden meegenomen.

8h. Het dossier is besproken op de Gecoro van 9 mei 2016, maar is geen verplicht advies.

8i. Het dossier is met gunstig gevolg besproken op de GBC van 12 februari 2016 (verslag in bijlage) en de RMC van 17 maart 2016 (verslag in bijlage).

8j. Het exacte aantal parkeerplaatsen bedraagt momenteel 108: 81 op de "ventweg" kant intra muros en 27 langsheen de woningen kant extra muros. De 38 op de ventweg kant extra muros aan de overzijde van de woningen zijn geen officiële plaatsen (half in groenzone).

Na de heraanleg blijven er hiervan 40 over.

9. De procedure is gevoerd conform wettelijk voorziene termijnen. Het houden van een participatief voortraject is (op dit moment) nog geen verplichting binnen de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

10a, c en d. Het concept met centraal gelegen rijbanen is onderzocht: door de noodzaak aan ventwegen aan beide zijden (brandweer, garages, ...), blijft er onvoldoende ruimte over voor een kwalitatieve groenzone, die dan nog in twee wordt gesplitst. Dit is een bewuste keuze. De opportuniteit om de - oppervlakte aan verharding terug te dringen met ruimte voor meer collectief beleefgroen.

10b. De snelheid zal dalen van 70 naar 50 km/u (zie ook advies van RMC dd. 17/3/2016).

10^e. De aanvraag kadert binnen het beleid van de stad Mechelen, dat uitgaat van een autoluw gebied in de binnenstad waarbij het aantal parkeerplaatsen op het openbaar domein van de autoluwe zone wordt afgebouwd. Door de realisatie van parkings die rechtstreeks ontsluiten op de vesten wordt een deel van het parkeerverkeer uit de binnenstad gehouden waardoor het autoluwe karakter versterkt wordt.

10f. De aanbeveling van de RMC en het advies van AWV en MOW is deze te verbreden. Dit is een pertinente opmerking en wordt in de voorwaarden opgelegd.

10g. De rioleringen worden volledig vernieuwd of gerenoveerd en optimaal afgekoppeld.

Het fietspad is dubbelrichting tussen de Arsenaalstraat en het Mercierplein.

10i. Er kan door de stad extra straatmeubilair, zoals fietsbeugels, worden voorzien indien ze dit nodig achten.

10j. De verordening hiertoe geldt enkel op privaat-terrein en is bijgevolg geen maatstaf hier.

10k. Bezwaarschrift 70 (TreinTram Bus)(heraanleg van de Vesten + ontwerp H. Speecqvest + Verkeerstechnische aspecten + Verkeerscirculatie tijdens, de werken)

i. Ikv het dossier van de Stationsomgeving is de afstemming tussen de nieuwe ondergrondse parking achter het station en de nieuwe ondergrondse parking in de omgeving van het Mercierplein grondig bekeken en is er een afstemming gebeurd naar aantal parkeerplaatsen en verdeling (zie reeds 1b).

ii. In het kader van de projectnota voor de vesten wordt er zeker aandacht besteed aan de verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid en aan een goede doorstroming voor openbaar vervoer. Het is het plan vanuit het streefbeeld van de vesten en het beleid van de stad Mechelen de rest van de vesten gefaseerd heraan te leggen. Voorlopige maatregelen op andere delen van de vesten behoren niet tot het projectgebied en dus niet tot deze bouwaanvraag.

iii. Het nadenken over een HOV-concept voor Mechelen en omgeving gebeurt ikv het mobiliteitsplan van de stad, het strategisch project 'Regionet Mechelen' en het pilootproject voor de vervoersregio, geïnitieerd door IGEMO. Er is de mogelijkheid om degelijke halte-infrastructuur te voorzien aan de nieuwe bushaltes aan de Speecqvest. Het voorzien van

bushaltes wordt ook aangegeven in het advies van De Lijn en zal ook als voorwaarde mee worden opgenomen in deze vergunning.

iv. Breedte rijstroken: zie de aanbeveling van de RMC en het advies van AWW en MOW. Fietsbewegingen vanaf Thomas More Hogeschool: dit valt buiten het projectgebied en dient verder bekeken te worden met de wegbeheerder. Afslagstroken richting Colomastraat: In de toekomst zal de linksafslagstrook komende van de kant van het Raghenoplein verdwijnen. Aanpassingen aan het huidige situatie behoren niet tot het projectgebied en dient verder bekeken te worden met de wegbeheerder naar wenselijkheid en haalbaarheid.

v. Het streekbusstation blijven aandoen via de Arsenaalstraat en de Coxiestraat tijdens de werken is niet haalbaar. Ifv de bereikbaarheid van dit deel van de stationsbuurt dient de rijrichting van de Arsenaalstraat gewijzigd te worden. De aanpassingen die dan nodig zijn aan de laatste drie perrons dient verder bekeken te worden samen met De Lijn.

10l. De bepalingen in het advies dd. 13/5/2016 van de brandweer zal op dit vlak moeten worden gerespecteerd.

10m. Uit het advies van Wegen en Verkeer Antwerpen dd. 2/5/2016 (zie hoger) blijkt dat de uitvoegstroken moeten verlengd worden. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

10n. Opmerkingen betreffende het park

- i. Deze stedenbouwkundige vergunning doet geen uitspraak over expliciet sectorale regelgeving inzake uitbating van speelterrein. De vigerende regelgeving hiertoe blijft onverminderd van kracht.*
- ii. Het park is het gevolg van het streefbeeldstudie en downgrading van de vesten. De parking is pas later toegevoegd, in relatie tot de relance van de winkelas Grote Markt-station en de voorschrijdende inzichten inzake autoluw karakter van de stad en de herconditionering van de Hof van Egmont-site.*
- iii. Het snelheidsregime wordt aangepast, het aantal auto's zal na opening van de tangent verminderen en er is meer ruimte voor groen.*
- iv. Het is pas zinvol/wenselijk om deze oversteekplaatsen te voorzien vanaf het moment dat de Speecqvest teruggebracht is naar 2x1 + busbaan (bij opening tangent)*

11a en b. Werken van dergelijke omvang brengen altijd een (beperkte) overlast met zich mee en is bijgevolg onvermijdbaar.

12. Dit is geen stedenbouwkundig argument en een verantwoordelijkheid van het lokale beleid.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG EN BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag heeft betrekking op de volledige heraanleg van de H.Speecqvest te Mechelen. Dit brengt naast wegeniswerken, rioleringswerken en omgevingsaanlegwerken ook de aanleg van een ondergrondse parking voor 351 parkeerplaatsen, verdeeld over twee ondergrondse niveaus.

Deze beoordeling -als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 43.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

Het project kadert binnen de toekomstige visie op de vesten, na aanleg en realisatie van de tangent, zodat het bovenlokaal en doorgaand verkeer niet langer op de vesten zal passeren, zodat hier andere opportuniteiten en potenties kunnen ontwikkeld werden. In die zin heeft de

stad, in samenspraak met Wegen en Verkeer van de Vlaamse overheid, gekozen voor een downgrading van de vesten met meer ruimte voor beleefgroen i.p.v. verharde weginfrastructuur.

- *Mobiliteitsimpact en schaal*

De nieuwe ondergrondse parking met 351 plaatsen wordt voorzien om verscheidene redenen. Het voorzien van een ondergrondse parking geeft bovengronds uiteraard ruimte voor groen, waardoor de bestaande parkeerplaatsen verdwijnen, die ondergronds dan worden gecompenseerd. De stad Mechelen is van plan om de winkelas tussen de Grote Markt en het Station herop te waarderen en op die manier snel te kunnen laten bedienen, ook voor wagens. De laatste jaren heeft de stad Mechelen ook al wat ingrepen gedaan in hun mobiliteitsplanning om de stad autoluwer te maken, zodat een grotere parkeerbehoefte aan de rand volstaat, die men op een kwalitatieve manier probeert te voorzien ruimtegebruik en bouwdichtheid. Het ondergronds invullen en structuren van deze behoefte heeft een beperkte ruimtelijke impact en komt de leefbaarheid in de stadskern ten goede. In het bij het aanvraagdossier gevoegde Mober wordt dit cijfermatig geduid.

- *visueel-vormelijke elementen*

De verharde oppervlakte zal visueel sterk afnemen en deels plaats maken voor een groene parkinvulling over het middenberm gedeelte, waar niet alleen kijkgroen wordt gerealiseerd, maar meer de potentie zich aandient om beleefgroen ervan te maken.

- *het bodemreliëf*

De parking wordt gerealiseerd in twee lagen over een lengte van ongeveer 150m en een breedte van ongeveer 30m, waarbij grondverzet zal nodig zijn. Dit grondverzet zal VLAREBO conform moeten gebeuren.

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

- *Wat de brandveiligheid betreft, dienen de bepalingen in het advies van de bevoegde brandweer dd: 13/5/2016 strikt te worden nageleefd. Om de bereikbaarheid van de veiligheidsdiensten te kunnen garanderen, dient het ASTRID-commissie strikt te worden nageleefd.*

WEGENIS

Art. 4.2.25. van de VCRO Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, - alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag. De aanvraag ligt nagenoeg volledig over het domein van de R12 in beheer van de Administratie Wegen en Verkeer. Het beheer van deze weg zal in de nabije toekomst worden overgedragen aan de stad Mechelen. Op 7/7/2015 heeft de gemeenteraad hier akte van genomen en zaak van de wegen goed te keuren. Voor wat betreft het domein van de gewestweg heeft de gemeenteraad heden geen bevoegdheid.

MERSCREENING

Er werd een project MER screeningsnota bij het dossier gevoegd. De noodzaak tot het opstellen van de een project-MER werd nagegaan op basis van het optreden van "aanzienlijke effecten", zoals dit blijkt uit de aard van het project en de ligging van het projectgebied. Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de gevoerde analyse kan geoordeeld worden dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn. Voor het project dient bijgevolg geen project-MER te worden opgemaakt.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Voor wat betreft het oppervlaktewater gaf Waterwegen en Zeekanaal een gunstig advies. Voor wat betreft het grondwater werd het advies van de VMM ingewonnen, die dd. 22/4/2016 een voorwaardelijk gunstig advies gaven. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

ALGEMENE CONCLUSIE

Het gevraagde kan worden vergund, mits voldaan wordt aan de gestelde voorwaarden.

BIJGEVOLG WORDT OP 22 JULI 2016 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- **De bepalingen in het advies van de brandweer Rivierenland dd. 13/5/2016 dienen strikt te worden nageleefd;**
- **De bepalingen van het advies van het Departement Mobiliteit en Openbare werken dd. 8/7/2016 dienen te worden nageleefd voor wat betreft de opmerkingen inzake het verbreden van de rijstroken en parkeerplaatsen en het uit elkaar trekken van de fietsaansluiting op de hoek Speecqvest/Leuvensesteenweg;**
- **De bepalingen in het advies van de VMM afdeling Operationeel Waterbeheer dd. 22/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;**
- **De bepalingen in het advies van de dienst Mobiliteit van de Provincie Antwerpen dd. 19/04/2016 en ontvangen op 20/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;**
- **De bepalingen in het advies van De Lijn — Antwerpen dd. 20/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;**
- **De bepalingen in het advies van de ASTRID-veiligheidscommissie dd. 5/4/2016 dienen strikt te worden nageleefd;**
- **De bepalingen in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed dd. 27/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;**
- **De bepalingen in het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer — Antwerpen dd. 2/5/2016 dienen strikt te worden nageleefd.**

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, nodig als uitvoering van andere regelgevingen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Michel LERICHE heeft met een aangetekende brief van 9 september 2016 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vernietiging gevorderd van dezelfde beslissing.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is verworpen met een arrest van de Raad van 27 september 2016 met nummer RvVb/UDN/1617/0092.

De vordering tot vernietiging is verworpen wegens afstand van geding met een arrest van de Raad van 17 januari 2017 met nummer RvVb/1617/0499.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen enten hun belang op het artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO en stellen dat zij allen eigenaars zijn van onroerende goederen gelegen aan een ventweg van de Hendrik Speecqvest, die ingevolge de bestreden beslissing zal worden opgeheven. Het doorgaande verkeer zal hierdoor dichterbij de eigendommen van de verzoekende partijen passeren. De verzoekende partijen vrezen dat dit nadelige gevolgen zal hebben voor hun gezondheid omwille van de schadelijke uitlaatgassen van het voorbij rijdende verkeer. Ook de geluidshinder brengt het leefbaar karakter van de buurt in het gedrang. Ten slotte vrezen de verzoekende partijen een onveilige verkeerssituatie aangezien zij door het opheffen van de ventwegen gedwongen worden om onmiddellijk toegang te nemen tot de drukke Hendrik Speecqvest.

2.

De verwerende partij formuleert geen exceptie met betrekking tot het belang van de verzoekende partijen.

3.

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen. De verzoekende partijen maken volgens hen niet aannemelijk dat zij enig nadeel of enige hinder zouden ondervinden, aangezien de bestreden beslissing een enorme opwaardering van de Hendrik Speecqvest uitmaakt. Zij wijzen erop dat het project deel uitmaakt van de hertekening van de mobiliteit waarbij het zogenaamde 'Tangent', een toekomstige bypass, de Mechelse binnenring, met inbegrip van de Hendrik Speecqvest zal ontlasten. Teneinde het 'Tangent' en de R6 optimaal te laten functioneren, is een 'downgrading' van de Vesten, waaronder de Speecqvest, zowel een gevolg van de aanleg van het 'Tangent' als een flankerende maatregel om het verkeer richting het Tangent te loodsen.

De Speecqvest zal opnieuw ingericht worden als een brede groene verblijfzone met een uitzicht dat gelijkaardig is aan dat van aan het einde van de 19de eeuw. Er worden functionele verbindingen voorzien voor zwakke weggebruikers en de oversteekbaarheid wordt verbeterd door de verminderde verkeersintensiteit en het invoeren van een busbaan.

De tussenkomende partijen zijn dan ook van mening dat de verkeersstroom ter hoogte van de Hendrik Speecqvest door de realisatie van het groter project gevoelig zal afnemen. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet in redelijkheid volhouden dat de bestreden beslissing, die een verbeterde, verkeersluwe situatie met aangename groenaanleg en bijkomende parking beoogt, enige hinder of nadeel zou inhouden. De thans reeds bestaande schadelijke uitlaatgassen en geluidshinder zullen alleen maar afnemen en de aanleg van uitbundig groen zal een uitsluitend positief effect hebben op de omgeving.

De huidige ontsluiting van de panden van de verzoekende partijen is veel problematischer dan de in de bestreden beslissing voorziene ontsluiting, waarbij het op- en afrijden voor de bewoners van de Speecqvest gefaciliteerd wordt door de aanleg van een busbaan met beperkt verkeer aan de kant van de woningen en een ruime afstand tot deze busbaan waardoor er probleemloos gehalterd kan worden.

De tussenkomende partijen argumenteren dat de vordering onontvankelijk verklaard moet worden, aangezien de verzoekende partijen uitsluitend voordelen zullen ondervinden op het vlak van veiligheid en comfort.

3.

De verzoekende partijen verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State en stellen dat het voldoende is dat zij onmiddellijke naburen zijn van het terrein waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. Bovendien is het volgens hen niet redelijk betwistbaar dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden door het supprimeren van de ventweg, een door middel van groene bomen van de opnieuw aan te leggen stadsvest afgescheiden eenrichtingsstraat die hoofzakelijk bestemd was voor lokaal verkeer en voorzag in een veilige ontsluiting van hun eigendommen.

Doordat de verkeersbewegingen nu dicht bij de eigendommen van de verzoekende partijen zullen plaatsvinden, zal de luchtkwaliteit verminderen, de geluidshinder toenemen en zal de veilige toegang vanaf hun eigendommen in het gedrang komen.

Het is voor de verzoekende partijen volstrekt onduidelijk op basis van welke elementen uit het administratief dossier de tussenkomende partijen stellen dat het verkeer zal worden teruggedrongen. Er is namelijk geen enkele recente (mobiliteits)studie voorhanden die de stelling van de tussenkomende partijen aannemelijk zou maken. Zij vinden het bovendien bevreemdend dat de tussenkomende partijen enerzijds voorhouden dat de verkeersbewegingen drastisch zullen dalen, maar anderzijds stellen dat er noodzaak is aan de constructie van een parking met 351 parkeerplaatsen. In afwachting van een effectief klimaatneutraal en doordacht mobiliteitsplan zullen de met uitlaatgassen en (motor)geluiden gepaard gaande verkeersbewegingen dichtbij de eigendommen van de verzoekende partijen plaatsvinden.

Tot slot merken de verzoekende partijen op dat zij bij het verlaten van hun eigendommen steeds en onmiddellijk geconfronteerd zullen worden met doorgaand, bovenlokaal verkeer. Het kan bezwaarlijk als verkeersveilig worden beschouwd dat men bij het inrijden van een inpandige parkeergarage eerst moet vertragen op een stadsvest, al dan niet ter hoogte van een in- of uitrit van de beoogde ondergrondse parkeergarage, men vervolgens moet manoeuvreren tussen een rij van geparkeerde voertuigen langsheen de stadsvest en vervolgens een fietspad én een voetpad moet oversteken.

De verzoekende partijen besluiten dat zij hun wettig belang *in concreto* aannemelijk maken.

4.

De tussenkomende partijen wijzen erop dat de verzoekende partijen hun belang moeten uiteenzetten in het verzoekschrift en niet in de latere nota's. Bovendien tonen de verzoekende partijen volgens hen niet aan dat het verplaatsen van de wegen inderdaad bijkomende hinder van uitlaatgassen en geluidshinder tot gevolg zou hebben. Dit is onwaarschijnlijk, aangezien het project dient tot een afname van het verkeer en een ontlasting van de Speecqvest. De verzoekende partijen tonen ook niet aan dat zij over garages of opritten beschikken die door het project minder toegankelijk zouden worden.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als belanghebbende derde bij de Raad beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, maar niet dat deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel moet de verzoekende partij het eventueel bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen blijkt duidelijk dat zij als eigenaars van onroerende goederen, gelegen aan een ventweg van de Hendrik Speecqvest, vrezen hinder en nadelen te zullen ondervinden door het opheffen van deze ventweg waardoor het doorgaande verkeer dichterbij hun eigendommen zal passeren.

Het wordt in deze niet betwist dat de aanvraag de opheffing inhoudt van de ventweg waaraan de eigendommen van de verzoekende partijen gelegen zijn, en die op heden een van de Hendrik Speecqvest afgesloten eenrichtingsstraat vormt.

De verzoekende partijen maken dan ook voldoende aannemelijk dat zij vrezen hinder en nadelen te zullen ondervinden doordat de verkeersbewegingen op de Hendrik Speecqvest nu dichterbij hun woning zullen plaatsvinden. De ingeroepen hinder, met name de vermindering van de leefbaarheid van de omgeving door de uitstoot van schadelijke uitlaatgassen en geluidshinder, evenals een vermindering van de verkeersveiligheid bij het verlaten van hun woningen en garages door de directe aansluiting op de Hendrik Speecqvest, wordt voldoende concreet omschreven. Hoewel de tussenkomende partijen stellen dat de aanvraag, en het grotere project waarin de aanvraag kadert, in het algemeen een verbetering zal inhouden zowel op het vlak van de leefbaarheid van de omgeving als van de verkeersveiligheid, kan er niet worden uitgesloten dat de verzoekende partijen de door hen geschetste rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen zullen ondervinden. Zij beschikken dan ook over het vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in hun eerste middel de schending aan van artikel 4.7.26, §3 en §5 VCRO, van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Dossiersamenstellingsbesluit), van het verbod op bevoegdheidsoverschrijding en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel voeren zij aan dat een overheid slechts kan overgaan tot het nemen van een vergunningsbeslissing indien zij hier voorafgaandelijk om gevraagd wordt. In het voorliggende geval werden er op 3 maart 2016 twee aanvraagformulieren ingevuld, één door de eerste tussenkomende partij voor de volledige aanleg van de Hendrik Speecqvest en één door Q-Park voor de aanleg van een ondergrondse parking. Het gaat aldus om twee verschillende aanvragen met een verschillend voorwerp, ingediend door twee verschillende rechtspersonen. De bestreden beslissing verleent alleen een vergunning aan de eerste tussenkomende partij, maar deze beslissing zou ook de werken kunnen beogen waarvoor de vergunning werd aangevraagd door Q-Park. In deze laatste hypothese heeft de verwerende partij het voorwerp van de vergunningsaanvraag van de eerste tussenkomende partij gewijzigd, terwijl uit de motivatienota bij de vergunningsaanvraag blijkt dat deze niet de intentie had om een ondergrondse parking aan te leggen. De verwerende partij, die als vergunningverlenende overheid een vergunning heeft afgeleverd waar zij nooit om verzocht werd, heeft het verbod op machtsoverschrijding miskend.

In het tweede onderdeel hekelen de partijen het feit dat er twee afzonderlijke stedenbouwkundige vergunningsaanvragen, uitgaande van twee verschillende rechtspersonen, als één gezamenlijke aanvraag behandeld werden, waarbij de bepalingen van het Dossiersamenstellingsbesluit werden geschonden. Het dossier van een individuele stedenbouwkundige vergunningsaanvraag is niet volledig wanneer enkel wordt verwezen naar een andere individuele aanvraag aangezien elke stedenbouwkundige vergunningsaanvraag afzonderlijk een minimaal aantal stukken dient te bevatten. De aanvraag had als onontvankelijk afgewezen moeten worden.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het van meet af aan duidelijk was dat de eerste tussenkomende partij de enige aanvrager was voor de totaliteit van de werken. De ringmap bij het aanvraagformulier bevat een aanvraagformulier dat werd ingevuld door Q-Park die als uitvoerder van de werken met betrekking tot de ondergrondse parking de aanvraag mee heeft voorbereid. Het gaat duidelijk slechts om één aanvraagdossier waarin de werken voor de ondergrondse parking inbegrepen zitten.

Aangezien een vergunning overeenkomstig artikel 4.2.22, §1 VCRO een zakelijk karakter heeft, is het geen probleem dat Q-park zal instaan voor de uitvoering van een deel van de werken.

Omwille van het feit dat er slechts één aanvraag werd ingediend voor de gehele heraanleg van de Speecqvest, met inbegrip van de ondergrondse parking, kan er geen sprake zijn van de aangevoerde schending van het Dossiersamenstellingsbesluit. De gehele aanvraag bevatte alle noodzakelijke elementen om de verwerende partij toe te laten met kennis van zaken een stedenbouwkundige vergunning af te leveren.

3.

Ook de tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen bij het middel. Een verzoekende partij heeft geen belang bij een middel als een vernietiging van de bestreden beslissing op grond van het middel niet leidt tot een heroverweging van de motieven en wanneer het middel niet gebaseerd is op rechtsregels die de belangen van de verzoekende partijen beogen te beschermen.

De tussenkomende partijen stellen dat het middel de verzoekende partijen geen voordeel kan opleveren aangezien een gebeurlijke vernietiging op grond van dit middel er niet toe kan leiden dat de verwerende partij de motieven van de vernietigde beslissing moet heroverwegen. Bovendien heeft de wetgeving inzake de dossiersamenstelling, waaruit de verzoekende partijen dit middel putten, niet tot doel om de belangen van de verzoekende partij te beschermen.

De tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe dat de beslissing om de vergunning integraal toe te kennen aan de eerste tussenkomende partij op geen enkele wijze de belangen van de verzoekende partijen kan schaden. Alleen eventuele andere aanvragers dan de eerste tussenkomende partij (die hier evenwel onbestaande zijn), zouden belang kunnen hebben bij het inroepen van het verbod op machtsoverschrijding.

Ten gronde benadrukken de tussenkomende partijen dat de aanvraag in zijn totaliteit werd ingediend door de eerste tussenkomende partij, en dat er geen sprake is van twee aanvragen. Ook zij leggen uit dat er zich in de ringmap een door Q-Park ingevuld aanvraagformulier bevindt, aangezien Q-Park de aanvraag mee heeft voorbereid. Deze werkwijze werd uitdrukkelijk zo opgelegd door de verwerende partij, die nadrukkelijk vroeg om zowel de parking als de aanleg van het openbaar domein samen en middels één aanvraag aan te vragen.

Zij verwijzen naar de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat onjuistheden en lacunes in het bouwdoossier slechts kunnen leiden tot de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning indien zij enerzijds de vergunningverlenende overheid hebben misleid en verhinderd om met kennis van zaken te beslissen en anderzijds, indien zij beslissend zijn geweest voor de toekenning van de vergunning. Mocht het dossier al een door Q-Park ingevuld formulier bevatten dat überhaupt als een onjuistheid of lacune zou kunnen worden aangemerkt, hetgeen niet het geval is, dan heeft deze lacune de vergunningverlenende overheid in geen geval misleid noch verhinderd om met kennis van zaken te beslissen, en is dat evenmin beslissend geweest voor de toekenning van de vergunning. De verzoekende partijen geven evenmin aan welke stukken er zouden ontbreken in het aanvraagdossier.

Ook de tussenkomende partijen wijzen erop dat het geenszins problematisch is dat Q-Park zal instaan voor een deel van de uitvoering van de bestreden beslissing, aangezien vergunningen een zakelijk karakter hebben en worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

4.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat zij belang hebben bij een middel als daaruit volgt dat de overheid niet met kennis van zaken een beslissing heeft kunnen nemen. Alle betrokkenen moeten zich kunnen baseren op de correcte gegevens en het volledige dossier. De bewering dat er slechts één vergunningsaanvraag werd ingediend vindt geen enkele steun in het administratief dossier. Zelfs al zou dit het geval zijn, dan zou de afgeleverde vergunning een dubbel karakter kennen en een onrechtmatige beperking van de rechtsbescherming van derden uitmaken. De aanvraag tot de bovengrondse heraanleg van de Hendrik Speeqvest dient namelijk behandeld te worden volgens de bepalingen met betrekking tot de bijzondere procedure (artikel 4.7.26 VCRO), terwijl een vergunning voor de bouw van een private ondergrondse parkeergarage overeenkomstig de reguliere vergunningsprocedure door het college van burgemeester en schepenen behandeld moet worden. In het aanvraagdossier wordt niet gemotiveerd waarom de

aanvraag voor de aanleg van de parkeergarage volgens de bijzondere procedure zou moeten verlopen, en er blijkt evenmin dat er een concessieovereenkomst of een PPS zou zijn afgesloten met een privaatrechtelijke rechtspersoon. Dat er uiteindelijk op 8 augustus 2016 alsnog een concessieovereenkomst werd afgesloten met Q-Park doet hieraan geen afbreuk.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van hun middel herhalen de verzoekende partijen nog dat er twee afzonderlijke aanvraagformulieren werden ingediend, zodat er sprake is van twee afzonderlijke aanvragen die ook afzonderlijk behandeld dienden te worden.

Aangaande het tweede onderdeel stellen de verzoekende partijen dat het indienen van één dossier voor twee vergunningsaanvragen automatisch betekent dat er stukken ontbreken, zodat de vergunningverlenende overheid de aanvraag niet met kennis van zaken kan beoordelen en de bestreden beslissing onwettig is. Aangezien Q-Park zelf een aanvraagformulier heeft ingevuld, moet Q-Park beschouwd worden als vergunningsaanvrager. Zelfs wanneer Q-Park de uitvoerder zou zijn, dan nog werd de vergunning afgeleverd met miskenning van de procedureregels, aangezien geen enkel document uit het vermeende aanvraagdossier toelaat om te besluiten dat de aanvraag voor de constructie van een private parkeergarage volgens de bijzondere procedure behandeld kan worden.

5.

De verwerende partij herneemt haar betoog in haar laatste nota en voegt hier nog aan toe dat de werken wel degelijk in hun totaliteit vergunbaar zijn conform de bijzondere procedure.

6.

De tussenkommende partijen herhalen in hoofddorde hun argumentatie dat het middel onontvankelijk is.

Ondergeschikt herhalen zij hun betoog met betrekking tot de ongegrondheid van het middel zoals uiteengezet in hun schriftelijke uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

1.

Opdat een verzoekende partij belang zou hebben bij een middel, is het noodzakelijk doch voldoende - tenzij het middel de openbare orde raakt - dat een vernietiging op basis van dat middel kan bijdragen tot het voordeel dat de verzoekende partij beoogt of, anders gezegd, dat dit middel het door de verzoekende partij geschetste nadeel kan weren.

De verzoekende partijen, die hun belang bij de vordering verbinden aan de hinder en nadelen die zij mogelijk zullen ondervinden van de verkeersonveilige situatie na de heraanleg van de Hendrik Speeqvest en de aanleg van een ondergrondse parking, streven met de huidige vordering de vernietiging na van de beslissing van de verwerende partij van 22 juli 2016, waarbij de volledige heraanleg van de Hendrik Speeqvest wordt vergund, omvattende wegeniswerken, rioleringswerken, omgevingsaanlegwerken en de aanleg van een ondergrondse parking.

De gebeurlijke vernietiging van deze bestreden beslissing op basis van het middel leidt ertoe dat de verwerende partij een nieuwe beslissing dient te nemen over de aanvraag van de eerste tussenkommende partij, waarbij deze geacht wordt enkel betrekking te hebben op de heraanleg van de Hendrik Speeqvest met uitsluiting van de aanleg van de ondergrondse parkeergarage. Het staat niet bij voorbaat vast dat de verwerende partij zonder de bekritiseerde onregelmatigheden tot dezelfde beslissing, met name de vergunning van het totale project, zou komen. Het komt de Raad in ieder geval niet toe op deze beslissing vooruit te lopen.

De exceptie wordt verworpen.

2.

Het aanvraagformulier, zoals dit voorligt en blijkt uit het administratief dossier, is opgesteld en ingediend in naam van de eerste tussenkomende partij. Ook de overige stukken van het administratief dossier vermelden steeds de eerste tussenkomende partij als aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning voor de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest en de aanleg van een ondergrondse parking.

De twee aanvraagformulieren waarnaar de verzoekende partijen verwijzen bevinden zich in het 'Aanvraagdossier' dat stuk 5 van het administratief dossier uitmaakt. Uit dit aanvraagdossier blijkt evenwel geen intentie om twee verschillende aanvragen met verschillende voorwerpen door onderscheiding rechtspersonen in te dienen.

Uit de motivatienota bij de aanvraag blijkt namelijk genoegzaam dat er slechts één project aangevraagd wordt. De nota stelt immers:

“ ...

Deze verantwoordingsnota betreft een motivering voor de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor wegenis-, riolerings- en omgevingswerken voor de heraanleg van de Hendrik Speecqvest te Mechelen, met inbegrip van de bouw van een ondergrondse parking.

Voor wat betreft de bovenbouw is Stad Mechelen bouwheer en wordt betreffende deel van de Speecqvest (gelegen tussen de lichtengeregelde kruispunten Raghenoplein (aansluiting van de N26) en het Kardinaal Mercierplein) overgedragen van het Vlaams Gewest naar de Stad Mechelen. Voor wat betreft de ondergrondse parking is Q-Park Belgium bouwheer.

Aangezien ondergrond en bovengrond onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, wordt een gezamenlijke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend.

...”

Ook de “Toelichtingsnota Ondergrondse Parking” verduidelijkt:

“ ...

De Stad Mechelen heeft een bestek op de markt gebracht voor de bouw en de uitbating van de ondergrondse parking. Q-park heeft deze opdracht toegewezen gekregen. De Speecqvest wordt door de Vlaamse Overheid overgedragen aan de Stad Mechelen.

Q-Park treedt op als bouwheer voor de ondergrondse parking. De aanvraag heeft betrekking op de wegenis-, riolerings- en omgevingswerken voor de heraanleg van de Hendrik Speecqvest te Mechelen. De aanvraag heeft ook betrekking op de realisatie van de ondergrondse parking gelegen op Speecqvest, Parking BRUUL genaamd.

Het ontwerp van de ondergrondse parking werd afgestemd op het concept van de heraanleg van de bovenbouw waarbij de hellingsbanen van en naar de parking maximaal werden afgestemd en geïntegreerd in het park- en wegenisontwerp voor de Speecqvest.

...”

Uit deze passage blijkt eveneens dat de opmerking van de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota onterecht is, waar zij stellen dat uit het aanvraagdossier niet blijkt dat er een concessieovereenkomst of PPS werd afgesloten.

De verzoekende partijen lijken in de wederantwoordnota nog een schending van artikel 4.7.1 VCRO aan te voeren, in zoverre gesteld wordt dat de verwerende partij geen bevoegdheid heeft

om een stedenbouwkundige vergunning af te leveren voor de ondergrondse parkeergarage omdat deze aanvraag volgens de reguliere procedure behandeld moet worden. Los van voorgaande vaststelling dat slechts één globale aanvraag voorligt, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen hiermee een nieuw middel opwerpen, minstens een totaal andere wending geven aan het middel zoals uiteengezet in hun inleidend verzoekschrift. Gelet op de samenlezing van artikel 15, 4° en 29 Procedurebesluit, is het aldus opgeworpen middelonderdeel onontvankelijk aangezien de verzoekende partijen dit argument pas voor het eerst opwerpen in de wederantwoordnota zonder aannemelijk te maken dat de grondslag ervan slechts nadien aan het licht is gekomen.

De Raad is van oordeel dat er in het voorliggende geval wel degelijk sprake was van één enkele aanvraag, ingediend door de eerste tussenkomende partij met als voorwerp de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest omvattende wegeniswerken, rioleringswerken, omgevingsaanlegwerken en de aanleg van een ondergrondse parking voor 351 parkeerplaatsen, verdeeld over twee niveaus.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun tweede middel zetten de verzoekende partijen de schending uiteen van artikel 4.7.26, §4 VCRO, van de artikelen 5 en 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, van artikel 182 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In het eerste onderdeel van het middel argumenteren zij dat er niet alleen een openbaar onderzoek georganiseerd moest worden voor de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van de eerste tussenkomende partij voor de heraanleg van de Hendrik Speecqvest, maar ook voor de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van Q-park voor het aanleggen van een ondergrondse parking met drie bovengrondse trappenhuizen. *In casu* maakte enkel de eerste tussenkomende partij haar aanvraag bekend op een formulier volgens model I, gevoegd als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, terwijl de aanvraag van Q-Park niet werd bekend gemaakt. Uit de aangeplakte omschrijving, met name “*de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest*” kan volgens de verzoekende partijen niet begrepen worden dat ook de “*aanbouw van een ondergrondse parkeergarage voor 351 auto’s en de bouw van drie bovengrondse trappenhallen*” wordt bedoeld.

In het tweede onderdeel stellen de verzoekende partijen dat de tweede tussenkomende partij niet heeft voorzien in enige bekendmaking van het openbaar onderzoek op basis van een ondertekend formulier volgens model IV, gevoegd als bijlage IV bij het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000. Enkel de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest werd bekendgemaakt, en dit overeenkomstig het formulier model I, gevoegd als bijlage I bij het voornoemde besluit. De verzoekende partijen voeren bovendien aan dat de aanplakking met bekendmaking van het openbaar onderzoek niet werd ondertekend door de burgemeester en de gemeentesecretaris, hoewel dit vereist wordt door artikel 182, §2 van het

Gemeentedecreet. De bekendmaking werd evenmin gedurende dertig dagen uitgehangen op de gewone aanplakplaatsen, en zonder bekendmaking aan het gemeentehuis.

De verzoekende partijen wijzen erop dat er in elk geval geen openbaar onderzoek werd georganiseerd naar aanleiding van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van Q-Park. Het feit dat de verzoekende partijen ingevolge de inzage van de vergunningsaanvraag van de eerste tussenkomende partij bezwaar hebben kunnen indienen tegen de vergunningsaanvraag van Q-Park, ontnemt hen niet het belang bij het middel waar zij de schending aanvoeren van de bepalingen met betrekking tot het openbaar onderzoek dat over de betrokken aanvraag diende te worden gehouden. Als gevolg van het niet bekend maken van het openbaar onderzoek naar de aanvraag van Q-Park werd evenmin advies verleend door de tweede tussenkomende partij.

In het derde middelonderdeel zetten de verzoekende partijen uiteen dat uit het advies van het agentschap Wegen en Verkeer, dat verwijst naar een *“ingediend plan ontvangen op 28/04/2016”*, blijkt dat een nieuw bouwplan aan het agentschap werd overgemaakt dat aan geen van de andere belanghebbenden ter kennis werd gebracht en waarover de andere belanghebbenden, waaronder de verzoekende partijen, geen opmerkingen hebben kunnen formuleren. Op grond van artikel 4.3.3 VCRO juncto artikel 1, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 betreffende de aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, dient een vergunningverlenende overheid de aanvraag te weigeren of aan voorwaarden te onderwerpen wanneer er uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Aangezien het agentschap Wegen en Verkeer haar aanvankelijk ongunstig advies klaarblijkelijk op basis van deze gewijzigde plannen introk en een gunstig advies verleende, werd de vergunningsaanvraag essentieel gewijzigd of aangevuld om aan welbepaalde bezwaren tegemoet te komen.

2.

De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel waarin zij beweerde onregelmatigheden in het openbaar onderzoek opwerpen, aangezien zij tijdens dit openbaar onderzoek bezwaar hebben ingediend. Uit het feit dat niet minder dan 93 bezwaarschriften werden ingediend blijkt bovendien duidelijk dat het openbaar onderzoek op correcte wijze werd georganiseerd.

Voor het overige stelt zij dat het niet noodzakelijk noch de bedoeling is dat alle onderdelen van de aanvraag worden vermeld op de gele affiche waarmee de vergunningsaanvraag openbaar wordt gemaakt. De vermelding dat de vergunning wordt aangevraagd voor *“de volledige heraanleg”*, sluit in alle redelijkheid niet uit dat er een ondergrondse parking wordt aangelegd. Dit blijkt ook duidelijk uit de aanvraag zoals die ter inzage voorlag.

Aangezien het slechts één aanvraagdossier betrof, dienden er geen twee gele affiches te worden aangeplakt. Het feit dat de werken met betrekking tot de ondergrondse parking niet op de aanplakking vermeld waren, heeft de verzoekende partijen niet belet om met kennis van zaken deel te nemen aan het openbaar onderzoek en ter zake bezwaren te formuleren. In de 93 ingediende bezwaarschriften werd de aanleg van de parking trouwens ook aangehaald als bezwaar.

De vermeende schendingen van de vormvereisten (de ondertekening, plaats en termijn van de aanplakking) worden door de verzoekende partijen niet bewezen. Het correct ingevulde en ondertekende formulier volgens model IV van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken, bevindt zich in het administratief dossier. Het proces-verbaal vermeldt dat de bekendmaking ter plaatse en aan het stadhuis is uitgehangen.

De plannen waarover de bevoegde instanties advies hebben verleend, zijn de plannen die bij de aanvraag werden ingediend. Het agentschap Wegen en Verkeer leverde op 25 april 2016 een ongunstig advies af omdat het er verkeerdelijk van uitging dat de aanbevelingen en opmerkingen van het gunstig advies van de Regionale Mobiliteitscommissie niet in het project geïntegreerd zouden kunnen worden. Aangezien dit advies echter een onvoorwaardelijk gunstig advies betrof, heeft het agentschap Wegen en Verkeer op 2 mei 2016 een nieuw, en ditmaal voorwaardelijk gunstig, advies afgeleverd.

3.

De tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van het eerste middelenonderdeel.

Uit de bezwaarschriften die werden ingediend tijdens het openbaar onderzoek blijkt afdoende dat er op geen enkel ogenblik twijfel heeft bestaan met betrekking tot het voorwerp van de aanvraag. De verzoekende partijen hebben zelf een bezwaarschrift ingediend waaruit onomstotelijk blijkt dat zij wel degelijk wisten dat de aanvraag een ondergrondse parking bevatte.

Wat betreft de bewering dat de aanvraag van Q-Park niet zou zijn aangeplakt, herhaalt zij dat er slechts één aanvraag werd ingediend, en dit door de eerste tussenkomende partij.

Wat betreft het tweede onderdeel van het middel merken de tussenkomende partijen op dat de verzoekende partijen nalaten om ook maar enig bewijs bij te voegen om de beweerdelijke miskennis van de substantiële vormvereisten te staven.

Bovendien brengen de verzoekende partijen geen enkele rechtsgrond bij waaruit moet blijken dat de aanplakking ondertekend moet worden door de burgemeester en de gemeentesecretaris, laat staan dat deze vereiste - voor zover het al een vereiste zou zijn - een substantiële vormvereiste is of dat hieraan niet geredigeerd kan worden wanneer blijkt dat er geen enkele twijfel bestond omtrent het voorwerp van de aanvraag.

Aangaande het derde middelonderdeel benadrukken de tussenkomende partij dat de plannen niet meer werden aangepast na het indienen van de aanvraag. De plannen waarover de adviesverlenende instanties zich hebben gebogen zijn de plannen die bij de aanvraag werden ingediend en op basis waarvan de vergunning is verleend. Ook zij verwijzen naar het advies van de Regionale Mobiliteitscommissie, op basis waarvan het agentschap Wegen en Verkeer aanvankelijk een ongunstig advies gaf maar dit achteraf hervormde tot een voorwaardelijk gunstig advies.

4.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota nog toe dat enkel de eerste en tweede verzoekende partij een bezwaar hebben ingediend tijdens de administratieve procedure, zodat de exceptie van het gebrek aan belang niet kan spelen ten aanzien van de derde verzoekende partij. Bovendien hebben de verzoekende partijen in alle onderdelen van het middel schendingen aangevoerd van de bepalingen met betrekking tot de bekendmaking van het openbaar onderzoek, zodat alle verzoekende partijen een evident belang behouden bij het middel. Dat de eerste en tweede verzoekende partij een bezwaar indienden tegen het project doet hieraan geen afbreuk, nu uit de feiten blijkt dat er gewijzigde plannen werden voorgelegd aan de adviesverlenende overheden zonder dat deze gewijzigde plannen aan de openbaarheid werden onderworpen.

De verzoekende partijen herhalen met betrekking tot het eerste onderdeel van het middel dat er uit de vermelding op de aanplakking niet *prima facie* kon worden opgemaakt dat de aanvraag ook betrekking had op de aanbouw van een ondergrondse parkeergarage en de bouw van drie bovengrondse trappenhallen. Of het in de praktijk onmogelijk is om alle onderdelen van de vergunningsaanvraag op te lijsten op de gele affiche is niet relevant aangezien er twee stedenbouwkundige aanvragen voorliggen die beiden op een afzonderlijke affiche uitgehangen hadden moeten worden.

Zelfs wanneer er toch maar sprake zou zijn van één vergunningsaanvraag, dan nog had de aanleg van 351 parkeerplaatsen, een essentieel onderdeel van de aanvraag, op de gele affiche vermeld moeten worden.

Met betrekking tot het tweede onderdeel benadrukken de verzoekende partijen dat het voorwerp van de aanvraag in elk geval niet correct bekendgemaakt is aangezien de aanleg van 351 parkeerplaatsen een essentieel element van de aanvraag is.

Het aantal bezwaarindieners kan geen indicatie vormen voor de wettigheid van het openbaar onderzoek.

Aangezien de aanplakking met bekendmaking van het openbaar onderzoek niet werd ondertekend door de burgemeester en door de gemeentesecretaris, zoals vereist door artikel 182 van het Gemeentedecreet, ligt er geen collegebeslissing voor met betrekking tot het openbaar onderzoek en werd er *de jure* helemaal geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De verzoekende partijen herhalen tot slot dat er uit het advies van het agentschap Wegen en Verkeer, aangehaald in het derde middelonderdeel, niets anders kan worden afgeleid dan dat op 28 april 2016, tijdens het openbaar onderzoek, een gewijzigd plan werd ingediend dat niet aan enige openbaarheid werd onderworpen.

5.

De verwerende partij verwijst in haar laatste nota naar haar uiteenzetting in de antwoordnota.

6.

In hun laatste schriftelijke uiteenzetting stellen de tussenkomende partijen dat het ongeloofwaardig is dat de derde verzoekende partij geen bezwaar zou hebben ingediend en ook niet op de hoogte was van het voorwerp van het openbaar onderzoek. Gelet op de communicatie door de eerste tussenkomende partij, de plannen die ter inzage lagen en het groot aantal ingediende bezwaarschriften door onder meer meerdere bewoners van hetzelfde appartementsgebouw waarin de derde verzoekende partij woont, kan er niet aan worden getwijfeld dat ook deze verzoekende partij kennis had van het feit dat de aanvraag een ondergrondse parking omvatte.

Bovendien werden de plannen niet gewijzigd na het openbaar onderzoek.

De tussenkomende partijen herhalen dan ook dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel.

Ten gronde benadrukken de tussenkomende partijen met betrekking tot het eerste onderdeel dat er geen twee affiches moesten aangeplakt worden. Het niet vermelden van de ondergrondse parking kan de wettigheid van de vergunning niet vitiëren aangezien de verzoekende partijen ontegensprekelijk kennis hadden van het voorwerp van de aanvraag.

Met betrekking tot het tweede onderdeel herhalen de tussenkomende partijen dat het administratief dossier een correct ingevuld en ondertekend formulier overeenkomstig model IV van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 bevat. De verzoekende partijen brengen geen enkel bewijs bij dat deze vaststelling kan ontkrachten. Het openbaar onderzoek vond *de facto* en *de jure* plaats op correcte en wettelijke wijze.

Voor wat het derde middelonderdeel betreft verwijzen de tussenkomende partijen naar hun betoog in de schriftelijke uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

1.

De openbaarmaking van een vergunningsaanvraag door een openbaar onderzoek heeft enerzijds tot doel om degenen die bezwaren hebben tegen het aangevraagde de mogelijkheid te bieden hun bezwaren en opmerkingen kenbaar te maken, en anderzijds om aan de bevoegde overheden de nodige inlichtingen en gegevens te verstrekken om zij met kennis van zaken te kunnen oordelen. De formaliteit van het openbaar onderzoek is een substantiële pleegvorm.

De eerste en tweede verzoekende partijen dienden tijdens het openbaar onderzoek een bezwaar in waarin zij uitdrukkelijk bevestigen dat zij kennis hebben genomen van het aanvraagdossier. Zij citeren in het bezwaarschrift de passages waaruit blijkt dat de aanvraag eveneens de aanleg van een ondergrondse parkeergarage omvat. Zij formuleren bovendien uitdrukkelijk bezwaren tegen deze aanleg van de parkeergarage. Dat bij de aanplakking niet werd geëxpliciteerd dat de aanvraag ook betrekking heeft op de bouw van een ondergrondse parkeergarage, dat de bekendmaking niet zou zijn gebeurd op basis van een ondertekend formulier volgens model IV of dat de bekendmaking niet gedurende 30 dagen zou zijn uitgehangen op de gewone aanplakplaatsen, hetgeen door de verzoekende partijen overigens niet wordt aangetoond, heeft de verzoekende partijen derhalve niet belet om met kennis van zaken deel te nemen aan het openbaar onderzoek en om hierover bezwaren te formuleren. Zij hebben dan ook geen belang bij de eerste twee onderdelen van het middel.

De exceptie is ten aanzien van de eerste en tweede verzoekende partijen gegrond voor wat betreft het eerste en tweede middelonderdeel.

De derde verzoekende partij diende geen bezwaarschrift in tijdens het openbaar onderzoek. De beoordeling van haar belang met betrekking tot het eerste en tweede middelonderdeel hangt nauw samen met de beoordeling ten gronde van de aangevoerde middelonderdelen.

De exceptie wordt, wat de derde verzoekende partij betreft, verworpen.

2.

Met betrekking tot het derde middelonderdeel betwisten de verwerende en tussenkomende partijen dat er een wijziging is gebeurd aan de plannen die ter advies werden voorgelegd aan het agentschap Wegen en Verkeer of dat deze gewijzigde plannen niet aan de verzoekende partijen kenbaar waren.

De vraag of de verzoekende partijen hun belangen voldoende hebben kunnen vrijwaren, houdt een beoordeling ten gronde in.

De exceptie wordt verworpen voor wat betreft het derde middelonderdeel.

3.

Uit de beoordeling van het eerste middel blijkt dat er wel degelijk sprake is van één aanvraag, met de eerste tussenkomende partij als aanvrager en de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest met inbegrip van de aanleg van de ondergrondse parkeergarage.

Het eerste en tweede middelonderdeel mist dan ook feitelijke grondslag voor zover wordt aangevoerd dat er een afzonderlijk openbaar onderzoek diende te worden georganiseerd en bekendgemaakt voor de stedenbouwkundige aanvraag voor de aanleg van een ondergrondse parking.

Met betrekking tot het in het eerste middelonderdeel aangevoerde gebrek in de omschrijving van het voorwerp van de aanvraag zoals aangeplakt, stelt de Raad vast dat de gele affiche het volgende vermeldt: *“Het betreft een aanvraag tot volledige heraanleg Hendrik Speecqvest.”*

Deze omschrijving is niet foutief en correspondeert met wat reëel werd aangevraagd en vergund. Bovendien bevat ze voldoende aanwijzingen om de verzoekende partijen voldoende in te lichten - desgevallend na het inwinnen van bijkomende informatie - over het werkelijk voorwerp van de aanvraag.

Het eerste onderdeel van het middel wordt verworpen.

4.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier een door zowel de burgemeester als door de stadssecretaris ondertekend formulier overeenkomstig bijlage IV van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 bevat. Het proces-verbaal van sluiting van het openbaar onderzoek vermeldt dat het openbaar onderzoek gevoerd werd van 14 april 2016 tot en met 13 mei 2016, en dat de bekendmaking ter plaatse en aan het stadhuis werden uitgehangen. De verzoekende partijen tonen het tegendeel niet aan. Mede gelet op het feit dat er maar liefst 93 bezwaarschriften werden ingediend, waaronder één petitielijst ondertekend door 516 buurtbewoners, maken zij evenmin aannemelijk dat de bevindingen van het proces-verbaal onjuist zouden zijn.

Het tweede onderdeel van het middel wordt verworpen.

5.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseerde de aanvraag aanvankelijk ongunstig op grond van de onwenselijkheid van het project omwille van de doelstellingen en zorgplichten van het agentschap enerzijds, en de onwenselijkheid omwille van de verkeersveiligheid en vlot verkeer anderzijds. Het ongunstig advies van 25 april 2016 werd vervangen door een voorwaardelijk gunstig advies van 2 mei 2016. Het advies is voorwaardelijk gunstig aangezien de rijstrookbreedte werd aangepast in overeenstemming met de opmerkingen van de Regionale Mobiliteitscommissie. Nog los van de vraag of de aanpassing waarvan het agentschap Wegen en Verkeer melding maakt, ook reeds gebeurd was op de plannen die gedurende het openbaar onderzoek raadpleegbaar waren, stelt de Raad vast dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de vergunning heeft afgeleverd overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO, door een beperkte verbreding van de rijweg van 2,85 m tot 3,10 m toe te staan teneinde de aanvraag in overeenstemming te brengen met de goede ruimtelijke ordening en om *in casu* tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Regionale Mobiliteitscommissie en het oorspronkelijk ongunstig advies van het agentschap Wegen en Verkeer. De mogelijkheid tot aanpassing die de decreetgever heeft voorzien, impliceert aldus de mogelijkheid om de plannen, zoals deze voorlagen tijdens het openbaar onderzoek, beperkt aan te passen overeenkomstig de voorwaarden zoals gesteld in artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen ontleen een derde middel aan de schending van artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO, het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: het Inrichtingsbesluit), van het gewestplan "Mechelen", vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, en van het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het terrein waarop de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag betrekking heeft, is overeenkomstig de bepalingen van het gewestplan deels gelegen in woongebied en deels in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. In dit laatste gebied dient de toetsing aan de stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften te gebeuren in het licht van de wenselijkheid van het behoud van de beeldbepalende elementen. De bestreden beslissing stelt onterecht dat de aanvraag louter gelegen is in woongebied. De verwerende partij heeft de van toepassing zijnde bestemmingsvoorschriften niet zorgvuldig en correct onderzocht.

De verzoekende partijen merken op dat zij in hun bezwaarschrift reeds wezen op de gebrekkige motivering van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de bestemmingsvoorschriften. Ook in het gemeenteraadsbesluit van 7 juli 2016 werden de correcte bestemmingsvoorschriften aangeduid.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partijen niet aangeven welk deel van het project gelegen is in woongebied met culturele, historische en/ of esthetische waarde, en dat zij nalaten om concreet aan te duiden hoe het vergunde project strijdig is met deze bepalingen.

Zij argumenteert dat haar beoordeling niet onjuist is, aangezien de overdruk *“met culturele, historische en/of esthetische waarde”* enkel een indicatie geeft dat er met deze waarde rekening gehouden moet worden bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag. De verwerende partij stelt dat zij advies heeft ingewonnen bij het agentschap Onroerend Erfgoed, dat in haar voorwaardelijk gunstig advies te kennen heeft gegeven dat de ligging in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde niet relevant is, aangezien er geen enkele speciale voorwaarde wordt opgelegd voor dit gedeelte van het project. Het agentschap vindt de culturele en historische waarde in beginsel in de bodem, waar zich eventueel restanten van de vestingwerken uit de 13^e eeuw zouden kunnen bevinden. Aangezien de verwerende partij dit advies bij haar beoordeling heeft betrokken en de voorwaarden van het advies aan de vergunning worden verbonden, heeft de verwerende partij wel degelijk de bestaande culturele, historische en esthetische waarde beoordeeld in de bestreden beslissing zoals geanalyseerd door het agentschap Onroerend Erfgoed.

3.

De tussenkomen partijen argumenteren dat het middel onontvankelijk is wegens gebrek aan belang. Nog daargelaten de vraag of (een deel van) het projectterrein inderdaad gelegen is in woongebied met culturele, historische en/ of esthetische waarde, zal een vernietiging op grond van dit middel niet leiden tot een heroverweging van de motieven waarop de bestreden beslissing steunt. De bestreden beslissing heeft precies tot doel om de culturele, historische en esthetische waarde van de Speecqvest ten volle te ontfouwen en terug te grijpen naar de aangename en groene inrichting ervan aan het einde van de 19^e eeuw. Gelet op de principiële verenigbaarheid van de bestreden beslissing met de aanvullende bestemming zal de vernietiging ervan dus niet leiden tot een heroverweging van de motieven.

In ondergeschikte orde merken zij op dat de verzoekende partijen niet betwisten dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met de bestemming woongebied of de aanvullende aanduiding als gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde.

Zo er überhaupt een deel van het projectgebied zich binnen deze bestemmingszone situeert, dan gaat het in elk geval om een zeer beperkt deel aan het westelijke uiteinde van de Speecqvest. Dit deel wordt ook maar op minimale wijze gewijzigd ten aanzien van de thans bestaande situatie.

Bovendien heeft de verwerende partij het advies ingewonnen van het agentschap Onroerend Erfgoed, dat een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht waaruit blijkt dat het agentschap de mogelijke ligging in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde van geen belang acht en de historische waarde in beginsel zoekt in de bodem. De bestreden beslissing betreft dit element bij haar motivering, zoals onder meer blijkt uit het feit dat de voorwaarden vermeld in het advies als voorwaarden bij de bestreden vergunning worden opgelegd. De bestaande culturele, historische en esthetische waarde werd terdege beoordeeld in de bestreden beslissing.

4.

De verzoekende partijen nemen in hun wederantwoordnota een afbeelding van het gewestplan 'Mechelen' op en stellen dat het gewestplan aantoont dat een relevant deel van het project wel degelijk de bestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde heeft. Dat het maar zou gaan om een beperkte miskenning, hetgeen de verzoekende partijen overigens betwisten, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de bestreden beslissing die stelt dat de aanvraag volledig gelegen is in woongebied onjuist en niet afdoende gemotiveerd is. De miskenning van het materieel motiveringsbeginsel kan niet geremedieerd worden door de *post factum* motivering die de verwerende partij in haar antwoordnota aandraagt. Een verwijzing naar het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed, dat trouwens enkel melding maakt van de cultuurwaarden van de bodem zonder rekening te houden met de andere culturele, esthetische of sociale elementen, kan niet volstaan om te kunnen besluiten tot een afdoende toetsing van het aangevraagde project aan de stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften.

5.

De verwerende partij verwijst naar haar uiteenzetting in de antwoordnota en benadrukt dat de verzoekende partijen nog steeds nalaten om concreet aan te duiden hoe het vergunde project strijdig kan zijn met de betrokken bepalingen inzake de culturele, historische en/of esthetische waarde van het gebied.

6.

De tussenkomenende partijen voegen hieraan toe dat een ondergrondse parking *ipso facto* geen enkel effect heeft op de culturele, historische en/of esthetische waarde van de omgeving, terwijl de bovengrond in deze zone slechts in zeer geringe mate wordt aangepast ten aanzien van de bestaande toestand. Deze geringe aanpassing is volledig in lijn met de gewestplanbestemming en daarenboven op zich mogelijk zelfs niet vergunningsplichtig. Het feit dat het agentschap Onroerend Erfgoed stelt dat de culturele, historische en/of esthetische waarde slechts in de bodem gezocht zou kunnen worden betekent niet dat de adviesverlenende instantie voorbij gegaan is aan het kleine deel van het project dat gelegen is in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde, maar wijst er louter op hoe gering de impact is van het project op de betrokken waarde van het woongebied.

Beoordeling door de Raad

1.

Om belang te hebben bij een middel, is het noodzakelijk doch voldoende - tenzij het middel de openbare orde raakt - dat een vernietiging op basis van dit middel kan bijdragen tot het voordeel dat de verzoekende partij beoogt of, anders gezegd, dat dit middel het door haar geschetste nadeel kan weren.

De verzoekende partijen streven met de huidige vordering de vernietiging na van de bestreden beslissing waarbij de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest wordt vergund. De gebeurlijke vernietiging van deze bestreden beslissing op basis van het middel leidt ertoe dat de

verwerende partij een nieuwe beslissing dient te nemen over de aanvraag van de eerste tussenkomende partij, waarbij het niet vaststaat dat de verwerende partij zonder de bekritiseerde onregelmatigheden tot dezelfde beslissing zou komen. Het komt in elk geval aan de Raad niet toe hierop vooruit te lopen.

De exceptie wordt verworpen.

2.

Hoewel de verwerende partij dit niet in de bestreden beslissing vermeldt, betwisten de verwerende en tussenkomende partijen uiteindelijk niet dat de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen' gelegen zijn in woongebied en gedeeltelijk in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Artikel 6.1.2.3 van het Inrichtingsbesluit bepaalt dat in deze laatste gebieden de wijzigingen van de bestaande toestand worden onderworpen aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de wenselijkheid van het behoud. De verwerende partij dient dan ook de *"wenselijkheid van het behoud"* te beoordelen in het licht van de bestaande toestand op het ogenblik dat de bestreden beslissing wordt genomen.

Uit de samenlezing van artikel 1.1.2, 9° en artikel 7.4.4, §1 VCRO volgt dat de voorschriften van het gewestplan verordenende kracht hebben tot wanneer zij worden vervangen. De bindende en verordenende kracht van het gewestplan en de daarmee corresponderende voorschriften van het Inrichtingsbesluit, verplichten de verwerende partij ertoe om na te gaan of het aangevraagde hiermee overeenstemt. Het onderzoek van de aard van de uit te voeren werken en de invloed ervan op het bestemmingsgebied zijn doorslaggevend bij het onderzoek naar de planologische verenigbaarheid met de geldende bestemming.

Uit de bestreden beslissing moet derhalve duidelijk blijken op welke overwegingen en motieven de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen.

3.

Deze appreciatiebevoegdheid kan niet betekenen dat er zonder meer wordt voorbijgegaan aan de bijzondere voorwaarden die de overdruk *"cultureel- historische en/of esthetische waarde"* oplegt aan het woongebied.

De verwerende partij, die in haar bestreden beslissing niet vermeldt dat een gedeelte van de aanvraag gelegen is in woongebied met cultureel- historische en/of esthetische waarde, kan dan ook niet zonder meer stellen dat *"de aanvraag principieel in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gewestplan"*.

De bestreden beslissing bevat geen enkel motief dat betrekking heeft op de verenigbaarheid van de aanvraag met de nadere aanwijzing *"woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde"* die het gewestplan aan het betrokken woongebied heeft gegeven. Op geen enkele manier komt de appreciatie van de wijziging van de bestaande toestand en de eventuele wenselijkheid van het behoud aan bod.

De verwerende partij voldoet in deze niet aan de op haar rustende motiveringsplicht door te verwijzen naar het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed, dat enkel betrekking heeft op het archeologisch aspect. Hieruit blijkt immers niet dat de verwerende partij de aanvraag tot wijziging van de bestaande toestand heeft beoordeeld in het licht van de wenselijkheid van het behoud. Zelfs wanneer, zoals de tussenkomende partijen stellen, slechts een zeer beperkt gedeelte van de aanvraag gelegen is in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde dient uit de bestreden beslissing te blijken dat de planologische verenigbaarheid van de aanvraag zorgvuldig – dit wil zeggen rekening houdend met alle relevante aspecten - werd beoordeeld.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen ontleen een vierde middel uit de schending van de artikelen 4.2.19 en 4.3.1, §1, laatste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het materieel motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In het eerste onderdeel van het middel zetten de verzoekende partijen uiteen dat de bestreden beslissing gekoppeld wordt aan acht voorwaarden die zijn opgenomen in de verschillende adviezen die werden verleend naar aanleiding van de stedenbouwkundige vergunning. Zij halen een aantal van deze voorwaarden aan en argumenteren dat deze onwettig zijn.

Zo stellen zij dat de voorwaarde dat de bepalingen van het advies van het departement Mobiliteit en Openbare werken moeten worden nageleefd voor wat betreft de opmerkingen inzake het verbreden van de rijstroken en parkeerplaatsen en het uit elkaar trekken van de fietsaansluiting op de hoek Speecqvest/Leuvensesteenweg, wat een aanpassing van de bouwplannen impliceert die geen betrekking heeft op kennelijk bijkomstige zaken.

De verzoekende partijen argumenteren in gelijklopende zin voor wat betreft de voorwaarde waarbij de bepalingen in het advies van de dienst Mobiliteit van de provincie Antwerpen moeten worden nageleefd. Ook hier zijn planaanpassingen vereist. Bovendien kunnen de aangehaalde vergunningsvoorwaarden volgens de verzoekende partijen bezwaarlijk ‘precies’ genoemd worden.

Ook de vergunningsvoorwaarde waarin de inhoud van het advies van De Lijn wordt hernomen, houdt volgens de verzoekende partijen een aanpassing in die geen betrekking heeft op kennelijk bijkomstige zaken, en die bovendien niet erg duidelijk is.

Met betrekking tot de vergunningsvoorwaarde die verwijst naar het advies van het agentschap Wegen en Verkeer, stellen de verzoekende partijen dat dit advies tot stand is gekomen op basis van nieuwe bouwplannen die tijdens het openbaar onderzoek werden overgemaakt. Bovendien houdt ook deze voorwaarde een aanpassing van de bouwplannen in die betrekking heeft op kennelijk niet-bijkomstige zaken. Ook deze voorwaarde is volgens de verzoekende partijen niet duidelijk. Zo zien zij niet in wat er begrepen kan worden onder “*alle andere opmerkingen gesteld in de RMC*”, hoeveel langer de invoegstrook van de uitrit van de parking moet zijn om het uitrijcomfort te verbeteren en met welke “*voertuigwerende constructie*” men moet trachten het niveauverschil tussen de rijbaan en de in- en uitrit van de parking te beveiligen, en of deze

constructie al dan niet onderworpen is aan het bekomen van een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. In dat laatste geval is de voorwaarde onwettig aangezien zij de uitvoering van de vergunning afhankelijk stelt van het bekomen van een bijkomende stedenbouwkundige vergunning. Tot slot merken zij op dat ook de voorwaarde van de goedkeuring van het markerings- en signalisatieplan door het agentschap Wegen en Verkeer onwettig is, aangezien deze voorwaarde de vergunning afhankelijk stelt van een onzekere toekomstige gebeurtenis waarvan het zich al dan niet voordoen afhangt van een derde.

De voorwaarde die stelt dat de bepalingen van het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed strikt nageleefd moeten worden, impliceert volgens de verzoekende partijen dat de beslissing over de toelaatbaarheid van de aanvraag wordt uitgesteld naar een later tijdstip, waarbij de beslissing wordt overgelaten aan de afdeling Onroerend Erfgoed, die aan de hand van een opgemaakt rapport zal beslissen of de gronden kunnen vrijgegeven worden. Ook hier wordt de bestreden beslissing afhankelijk gesteld van een onzekere toekomstige gebeurtenis waarvan het zich al dan niet voordoen afhangt van een derde.

In een tweede middelonderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat er uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom de vergunning op voorwaardelijke wijze wordt afgeleverd, zodat de bepalingen van de Motiveringswet geschonden zijn. Voor zover wordt verwezen naar de verschillende adviezen, wijzen de verzoekende partijen erop dat deze adviezen niet worden bijgetreden in de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij argumenteert met betrekking tot het eerste middelonderdeel dat de voorwaarden vervat in het advies van het departement Mobiliteit en Openbare Werken, die enkel betrekking hebben op de fietspaden en zich beperken tot de bemerking dat het fietspad bij een bepaalde kruising meer opstelruimte moet bieden, niet verder gaat dan kennelijk bijkomstige zaken. Het gaat om een zeer beperkte wijziging van de plannen, die bovendien redelijk is in verhouding tot de vergunde handelingen. De verwerende partij wijst erop dat de vereiste aanpassing niet vergunningsplichtig is. De voorwaarde is bovendien voldoende precies, en kan worden vervuld door enig toedoen van de aanvrager zonder dat er een bijkomende beoordeling door de overheid noodzakelijk is. Ook de overige voorwaarden overgenomen uit het advies van het departement Mobiliteit en Openbare Werken hebben zonder twijfel betrekking op bijkomstige aspecten.

Wat het advies van De Lijn betreft merkt de verwerende partij op dat de plannen voorzien in busstroken die uitsluitend voorbehouden zijn voor bussen, zodat er geen *‘inhammen’* nodig zijn voor bushaltes en ook niet in draairuimte voorzien moet worden. Bovendien is de inrichting van bushaltes op zich niet vergunningsplichtig, zodat het ontbreken van bushaltes de plannen geenszins ongeldig maakt en de toevoeging ervan niet afhankelijk is van enige bijkomende vergunning.

Het advies van het agentschap voor Wegen en Verkeer werd niet opgesteld op basis van gewijzigde plannen. Door het opleggen van de voorwaarde wijzigen noch het globale concept noch de ligging van de elementen. In de hele omvang van het project betekent de aanpassing van de lengte van de invoegstrook met minstens tien meter een bijkomstigheid. De *“voertuigwerende constructie”* werd wel degelijk vergund in de bestreden beslissing, hoewel het aanbrengen ervan op zich niet vergunningsplichtig is.

De verwerende partij betwist vervolgens dat het opleggen van de naleving van het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed de vergunning afhankelijk maakt van een onzekere toekomstige gebeurtenis waarvan het zich al dan niet voordoen afhangt van een derde. Het archeologisch

onderzoek staat de uitvoering van de vergunning niet in de weg. Zelfs wanneer relevante archeologische sporen worden aangetroffen, kunnen de werken nog steeds worden uitgevoerd met behoud van de vondsten *in situ*. De bepaling in het advies is een standaardvoorwaarde voor de projecten waarbij vermoed wordt dat er archeologisch erfgoed aangetroffen kan worden. De voorwaarde volstaat voor het bewaren van het archeologisch erfgoed en dient niet om de aanvang van de werken te verhinderen.

Met betrekking tot het tweede middelonderdeel stelt de verwerende partij dat de adviezen die als vergunningsvoorwaarden opgelegd worden wel degelijk in de bestreden beslissing worden overgenomen. Zowel bij de beoordeling van de externe adviezen als bij de weerlegging van de bezwaren geuit tijdens het openbaar onderzoek wordt naar de adviezen verwezen. De verwerende partij merkt op dat motivering door verwijzing wel degelijk is toegestaan indien de bestuurde kennis had van de inhoud van het stuk waarnaar verwezen wordt. Zowel de aanvrager als de verzoekende partijen hadden kennis van de adviezen.

3.

De verzoekende partijen kunnen volgens de tussenkomende partijen niet worden gevolgd waar zij in het eerste middelonderdeel stellen dat de aanpassingen, voorzien in de voorwaarden bij het advies van het departement Mobiliteit en Openbare werken, verder gaan dan bijkomstige zaken. Het gaat om een fietsaansluiting die binnen een zeer beperkte ruimte uit elkaar getrokken moet worden, een aanpassing die bovendien van vergunning is vrijgesteld. Het staat buiten kijf dat ook de overige voorwaarden overgenomen uit het advies betrekking hebben op bijkomstige aspecten.

Met betrekking tot het advies van De Lijn merken de tussenkomende partijen op dat er geen *“inhammen”* voor bushaltes of draairuimte voor bussen voorzien moet worden aangezien de busstroken uitsluitend voorbehouden zijn voor bussen. Het oprichten van een bushalte is bovendien vrijgesteld van vergunning.

Ook de kritiek van de verzoekende partijen met betrekking tot de voorwaarden uit het advies van het agentschap Wegen en Verkeer mist volgens de tussenkomende partijen elke overtuigingskracht. De invoegstrook moet worden verlengd met minimaal 10 en maximaal 15 meter, hetgeen ook mede gelet op de omvang van het project hoe dan ook een bijkomstigheid betreft. De *“voertuigwerende constructie”* is vrijgesteld van vergunning maar werd niettemin in de bestreden beslissing vergund.

Het archeologisch onderzoek conform het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed staat de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing niet in de weg, laat staan dat zij de bestreden beslissing afhankelijk maakt van een onzekere toekomstige gebeurtenis waarvan het zich al dan niet voordoen afhangt van een derde.

Het tweede middelonderdeel is volgens de tussenkomende partijen onontvankelijk in de mate dat de verzoekende partijen niet aantonen welke van de motieven uit de adviezen niet worden bijgetreden in de bestreden beslissing.

In ondergeschikte orde achten zij het middelonderdeel ongegrond. De bestreden beslissing neemt onmiskenbaar de motieven uit de relevante adviezen over. Vermits zowel de tussenkomende als de verzoekende partijen op de hoogte zijn van de inhoud van de adviezen, kan geldig worden gemotiveerd door verwijzing naar de adviezen.

4.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota met betrekking tot het eerste middelonderdeel nog toe dat de voorwaarde, overgenomen uit het advies van het departement

Mobiliteit en Openbare Werken onvoldoende precies is en allerm minst als bijkomstig kan worden gezien.

Met betrekking tot het advies van De Lijn merken de verzoekende partijen op dat het aangevraagde project niet voorziet in busstroken. Opnieuw beantwoordt de opgelegde voorwaarde volgens de verzoekende partijen niet aan de bij wet gestelde vereisten aangezien ze niet precies bepaalt in welke zin het aangevraagde project moet worden gewijzigd.

De verwerende noch de tussenk omende partijen tonen aan dat de “*voertuigwerende constructies*”, die aangelegd dienen te worden overeenkomstig de voorwaarden overgenomen uit het advies van het agentschap Wegen en Verkeer, vrijgesteld zijn van vergunning. De voorwaarde dat er rekening gehouden moet worden met “*alle andere opmerkingen gesteld in de RMC*”, of dat de invoegstrook verlengd moet worden zonder te bepalen hoeveel langer deze strook moet zijn, is uiteraard niet precies.

Doordat naar aanleiding van de archeologische prospectie aan het agentschap Onroerend Erfgoed een rapport moet bezorgd worden, zodat dit agentschap kan beoordelen of de gronden kunnen worden vrijgegeven, wordt de uitvoering van het aangevraagde project afhankelijk gesteld van een beoordeling door een andere administratie dan de verwerende partij.

Met betrekking tot het tweede onderdeel voegen de verzoekende partijen nog toe dat de tussenk omende partijen uitgaan van een verkeerde lezing van het middel, waarin zij regelmatig de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet aangezien de adviezen, of de motivering van de adviezen nergens in de bestreden beslissing worden behandeld of bijgetreden.

5.

De verwerende partij verwijst in haar laatste nota naar haar uiteenzetting in de antwoordnota.

6.

De tussenk omende partijen wijzen er in hun laatste schriftelijke uiteenzetting op dat de busstroken duidelijk zijn weergegeven op de plannen. Voor het overige hernemen zij hun betoog uit de schriftelijke uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.2.19, §1 VCRO bepaalt:

“ ...

§ 1. Onverminderd de voorwaarde van rechtswege in de zin van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden.

Voorwaarden zijn voldoende precies. Zij zijn redelijk in verhouding tot de vergunde handelingen.

Zij kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager.

Zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

...”

Artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO luidt:

“ ...

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de

overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen.

Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

...

Uit deze bepalingen volgt dat de verwerende partij een vergunning kan verlenen, teneinde de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening te waarborgen, op grond van beperkt aangepaste bouwplannen in de mate dat voldaan is aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO.

In de memorie van toelichting bij het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid, werd de wijziging van de hiervoor geciteerde bepaling toegelicht als volgt (*Parl.St. VI.Parl, 2013-2014, 2371/1, p. 34*):

“ ...

1. Met het wijzigingsdecreet van 16 juli 2010 werd een aanpassing doorgevoerd aan artikel 4.3.1, §1, VCRO, waardoor ook in graad van beroep door de deputatie kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen. De voorwaarde dat de aanpassing enkel betrekking mag hebben op kennelijk bijkomstige zaken werd toen behouden, maar maakt het oplossingsgericht vergunnen in de praktijk vaak onmogelijk.

2. Teneinde de vergunningverlenende overheid op dat vlak meer mogelijkheden te bieden, wordt artikel 4.3.1, §1, tweede lid, VCRO, aangepast, zonder dat wordt geraakt aan de essentiële elementen van de rechtsbescherming van derden.

Een aanpassing van de plannen wordt volgens het aangepaste artikel 4.3.1, §1, VCRO, mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Op deze manier maakt het decreet op een evenwichtige wijze het oplossingsgericht vergunnen mogelijk, waarbij zowel de belangen van derden als de belangen van de aanvrager worden gevrijwaard.

3. De SARO merkt op dat voorliggend ontwerp van decreet dezelfde bepaling in de VCRO invoert als het voorontwerp van decreet betreffende de omgevingsvergunning. Zij herneemt uit haar advies van 5 juni 2013 dat de voorwaarden zeer vaag zijn.

Echter, de mogelijke situaties waarin al dan niet afbreuk wordt gedaan aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening, kunnen dermate verschillend zijn, dat een vastgelegde lijst inherent altijd ontoereikend zal zijn. De toepassing van deze bepaling veronderstelt dan ook een dossiermatige beoordeling aan de hand van de feitelijke elementen van de concrete vergunningsaanvraag.

4. De SARO stelt verder terecht vast dat via voorliggende wijziging van de VCRO niet geregeld wordt in welke zin planaanpassingen mogelijk zijn als er geen openbaar onderzoek vereist is.

Het decreet wordt dan ook aangepast in die zin dat een aanpassing van de plannen, slechts mogelijk is wanneer:

1° de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen tegemoetkomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend 'of betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken';

3° de wijzigingen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee brengen.

Door deze toevoeging wordt duidelijk dat beperkte aanpassingen mogelijk zijn op initiatief van het vergunningverlenend bestuursorgaan, maar dat ook hier een grens staat op wat mogelijk is zonder tweede openbaar onderzoek.

...

Met de decreetswijziging van 2014 blijkt dat het de bedoeling van de decreetgever is geweest om in het kader van oplossingsgericht vergunnen het vergunningverlenende bestuursorgaan, teneinde de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening te waarborgen, de mogelijkheid te laten plannen beperkt aan te passen voor zover aan de voorwaarden van artikel 4.3.1, §1, derde lid VCRO wordt tegemoet gekomen.

2.

De verzoekende partijen viseren in het bijzonder de volgende vergunningsvoorwaarden:

- 1) De bepalingen van het advies van het departement Mobiliteit en Openbare werken dd. 8/7/2016 dienen te worden nageleefd voor wat betreft de opmerkingen inzake het verbreden van de rijstroken en parkeerplaatsen en het uit elkaar trekken van de fietsaansluiting op de hoek Speecqvest/ Leuvensesteenweg;
- 2) De bepalingen in het advies van de dienst Mobiliteit van de Provincie Antwerpen dd. 19/04/2016 en ontvangen op 20/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;
- 3) De bepalingen in het advies van De Lijn - Antwerpen dd. 20/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;
- 4) De bepalingen in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed dd. 27/04/2016 dienen strikt te worden nageleefd;
- 5) De bepalingen in het advies van het agentschap Wegen en Verkeer - Antwerpen dd. 2/5/2016 dienen strikt te worden nageleefd.

3.

De Raad merkt vooreerst op dat de verzoekende partijen verwijzen naar inmiddels achterhaalde rechtspraak, nu artikel 4.3.1 VCRO, zoals van toepassing op de voorliggende

vergunningsbeslissing, inmiddels grondig werd aangepast. Door het wijzigingsdecreet van 16 juli 2010 werd een aanpassing doorgevoerd aan artikel 4.3.1, §1 VCRO, waardoor ook in graad van beroep kleine planwijzigingen kunnen worden opgelegd, zodat aanvragers geen nieuwe aanvraag moeten indienen. Sinds de decreetwijziging van 4 april 2014 is de vereiste eveneens opgeheven dat de planwijziging altijd van kennelijk bijkomstige aard moet zijn. Het volstaat dat het gaat om beperkte aanpassingen voor zover hiermede wordt tegemoet gekomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend, geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening en kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich meebrengen.

De Raad stelt vast dat alle planaanpassingen tegemoetkomen aan adviezen die tijdens het openbaar onderzoek werden verleend. De verzoekende partijen betwisten weliswaar de wettigheid van de door hen opgesomde voorwaarden, maar brengen geen concrete elementen aan die aantonen dat de wijzigingen afbreuk zouden doen aan de bescherming van mens of milieu of de goede ruimtelijke ordening, of dat de rechten van derden geschonden worden. De Raad ziet wat dat betreft evenmin ambtshalve enige schending van de vermelde regelgeving.

4.

De verzoekende partijen stellen, samengevat, wel dat de voorwaarden die planaanpassingen vergen niet beperkt zijn of minstens onvoldoende precies waardoor deze nog een bijkomende (niet-toegelaten) beoordeling zouden vergen van de overheid.

Het advies van het departement Mobiliteit en Openbare Werken wordt door de verzoekende partijen geïnviseerd voor wat betreft het verbreden van de rijstroken en parkeerplaatsen en het uit elkaar trekken van de fietsaansluiting op de hoek Speecqvest/Leuvensesteenweg. De stelling dat de verbreding van de rijstroken van 2,85 m naar 3,10 m een meer dan beperkte aanpassing van de plannen inhoudt, wordt door de Raad niet bijgetreden. De Raad ziet niet in hoe een eerder minieme verbreding van 25 cm niet als een beperkte aanpassing mag aanzien worden. De verzoekende partijen brengen ter zake evenmin concrete elementen aan. De suggestie om de parkeerplaatsen te verbreden is in het advies anderzijds niet als een verplichte voorwaarde gestipuleerd en duidt er enkel op dat het departement de breedte als relatief smal inschat, zonder hier evenwel een negatief advies aan te verbinden of een verbreding als voorwaarde op te leggen.

De voorwaarde waarbij de fietsaansluiting op de hoek Speecqvest/Leuvensesteenweg moet uit elkaar getrokken worden om voldoende opstelbaarheid te bieden is naar het oordeel van de Raad voldoende duidelijk en houdt evenmin meer in dan een beperkte aanpassing. Zoals de tussenkomenende partijen terecht opmerken, situeert de opgelegde aanpassing zich binnen de zeer beperkte ruimte ter hoogte van de aansluiting van de Speecqvest met de Leuvensesteenweg, zodat niet ernstig kan betwist worden dat de voorwaarde geografisch voldoende gespecificeerd en duidelijk afgebakend is.

Het advies van de provinciale dienst Mobiliteit waarbij gevraagd wordt om een *“schrikafstand van min. 0.50m tussen fietspad en verlichtingspalen”* te voorzien, is eveneens beperkt en voldoende duidelijk.

De Raad treedt de verwerende en de tussenkomenende partijen bij dat het advies van de Lijn dat stelt dat moet rekening gehouden worden met de draaicirkel van de gelede bussen, ondervangen is door het voorzien van aparte busbanen. Deze busbanen zijn overigens van bij aanvang voorzien op de plannen, zodat zulks geen planwijziging inhoudt. De Raad treedt de verwerende en de tussenkomenende partijen eveneens bij dat de bushaltes niet vergunningsplichtig zijn.

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partijen niet concreet onderbouwen in welke mate het archeologisch advies van het agentschap Onroerend Erfgoed de uitvoering van de vergunning definitief afhankelijk zou maken van de goedkeuring door het agentschap, en niet louter betrekking heeft op het aanvangstijdstip van de uitvoering van de vergunning. Bovendien merkt de Raad op dat het betreffend advies moet aanzien worden als een last in de zin van artikel 4.2.20 VCRO, in de mate dat het archeologisch onderzoek, dat in wezen een overheidstaak is, wordt opgelegd aan de vergunningaanvrager en *in casu* geen voorwaarde is om de vergunning, die anders niet in overeenstemming geacht zou worden met de goede ruimtelijke ordening, hiermee in overeenstemming te brengen.

Voor zover de verwerende partij het advies ten onrechte als een voorwaarde kwalificeert, en in de niet-aangetoonde hypothese dat deze voorwaarde aldus moet uitgelegd worden dat zij de definitieve uitvoering van de vergunning afhankelijk maakt van een bijkomende beoordeling door de overheid, dient deze voorwaarde als onwettig beschouwd te worden, doch leidt zij niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Een voorwaarde die geen verband houdt met de eisen van een goede ruimtelijke ordening vormt geen onafscheidbaar geheel van een stedenbouwkundige vergunning. Het gegeven dat dergelijke voorwaarde desgevallend onwettig zou zijn kan in dat geval enkel leiden tot de vernietiging van die voorwaarde en niet tot de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning. Bijkomend dient gesteld dat enkel de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning in dat geval belang heeft om zich te beklagen over dergelijke voorwaarde.

Het advies van het agentschap Wegen en Verkeer heeft vooreerst betrekking op de verbreding van de rijstroken. De Raad verwijst naar wat hierboven is uiteengezet.

Het advies verwijst ook naar de opmerkingen gesteld in de RMC dat de invoegstrook van de uitrit van de parking moet verlengd worden om het uitrijcomfort te verbeteren. Ook deze voorwaarde is een slechts zeer beperkte aanpassing, die voldoende duidelijk is en geen bijkomende beoordeling door de overheid behoeft. Het kan niet betwist worden dat de opgelegde verlenging van de invoegstrook beperkt wordt door de op geringe afstand gelegen voorsorteerstroken bij het kruispunt. Het begrip "*verlenging*" kan dan ook niet anders begrepen worden dan als het eenvoudig langer maken van de uitrit. De verzoekende partijen tonen niet aan in welke mate deze voorwaarde onduidelijk of onvoldoende precies zou zijn. Het advies verwijst overigens uitdrukkelijk naar de vademecums en richtlijnen met betrekking tot het herinrichten van wegeniswerken. De Raad oordeelt in zelfde zin met betrekking tot de voorwaarde om de rijstrookmarkeringen tussen beide rijstroken te optimaliseren om zijdelingse aanrijdingen te voorkomen. De door de verzoekende partijen gewraakte passus in het advies dat het niveauverschil tussen de rijbaan en de aansluiting met de parking moet beveiligd worden met een voertuigwerende constructie, is slechts een aanbeveling en betreft bijgevolg geen verplicht na te komen vergunningsvoorwaarde. Overigens houdt ook deze aanbeveling slechts een beperkte en zeer plaatselijke aanpassing van de plannen in, die voldoende geconcretiseerd is door aan te geven dat het moet gaan om een voertuigwerende constructie, die overigens overeenkomstig artikel 10, 2° en 3° van het Vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010 niet vergunningsplichtig is.

De voorafgaande goedkeuring van het markerings- en signalisatieplan betreft geen vergunningsvoorwaarde en heeft louter betrekking op de aanvang van de vergunde werken. Voor zover de verzoekende partijen tenslotte stellen dat het advies gebaseerd is op plannen die niet aan de openbaarheid onderworpen werden, verwijst de Raad naar haar beoordeling van het tweede middel.

4.

In het tweede onderdeel van het middel stellen de verzoekende partijen dat uit de bestreden beslissing niet volgt waarom de verzochte vergunning op voorwaardelijke wijze wordt afgeleverd.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO kan het vergunningverlenend bestuursorgaan een vergunning, die het onverenigbaar acht met de goede ruimtelijke ordening, toch afleveren wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden.

Ook artikel 4.2.19, §1 VCRO schrijft voor dat het vergunningverlenend bestuursorgaan voorwaarden kan verbinden aan een vergunning.

De beslissing om al dan niet voorwaarden op te leggen teneinde een aanvraag, die zoals zij is ingediend niet vergunbaar is, toch in overeenstemming te brengen met de goede ruimtelijke ordening, behoort tot het wezen van de discretionaire bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de verwerende partij de aanvraag, mits de naleving van de opgelegde voorwaarden, verenigbaar acht met de goede ruimtelijke ordening.

5.

De Raad stelt ten slotte vast dat de verwerende partij de adviezen waarnaar zij bij de voorwaarden verwijst, zoals blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, betrokken heeft bij de beoordeling van de aanvraag en dat zij de aangehaalde adviezen als bijlage aan de bestreden beslissing heeft gehecht.

De inhoud van deze adviezen zijn gekend door de verzoekende partijen. De verzoekende partijen tonen niet aan dat deze adviezen niet of niet afdoende gemotiveerd zijn. De Raad stelt vast dat de inhoud van de adviezen worden bijgetreden in de uiteindelijke beslissing, en dat er geen tegenstrijdige adviezen zijn. De Raad besluit dat de adviezen waarnaar verwezen wordt, voldoen aan de formele en materiële zorgvuldigheidsplicht, zodat niet wordt aangetoond dat de motivering van de bestreden beslissing op die punten door verwijzing naar de adviezen die de verwerende partij tot de hare heeft gemaakt, foutief of kennelijk onredelijk zijn beoordeeld.

Het tweede middelenonderdeel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in hun vijfde middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het materiële motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen zetten aan de hand van vier voorbeelden uiteen dat er in de bestreden beslissing niet afdoende wordt ingegaan op de bezwaren en opmerkingen die geuit werden tijdens het openbaar onderzoek.

Zo stellen de verzoekende partijen dat er tijdens het openbaar onderzoek herhaaldelijk opmerkingen gemaakt werden met betrekking tot de wenselijkheid van de beoogde projecten van het stadsbestuur en van Q-Park gelet op de bestaande planningsinstrumenten van de stad

Mechelen en de recente stedenbouwkundige ontwikkelingen in de stad. Ter weerlegging van deze opmerking verwijst de verwerende partij naar een parkeerstudie uit 2006 die in 2013 werd geactualiseerd en het feit dat er een MOBER werd opgemaakt. Deze motivering houdt evenwel onvoldoende rekening met de opmerking van zowel de verzoekende partijen als het agentschap Mobiliteit en Openbare werken dat de feiten en cijfers van deze studies gedateerd zijn. Er kan volgens de verzoekende partijen ook niet uit de motivering worden afgeleid dat de vergunningverlenende overheid haar beslissing heeft gesteund op correcte gegevens die de noodzaak tot creatie van bijkomende parkeergelegenheden kan ondersteunen.

Tijdens het openbaar onderzoek werd erop gewezen dat het aangevraagde project in geen enkel opzicht tegemoet komt aan de beleidsdoelstellingen van de stad, waaronder het creëren van een autoluwe commerciële as van aan het nieuw te bouwen station tot aan de Grote Markt. Er werd opgemerkt dat het aangevraagde project het aantal verkeersbewegingen allerminst zal verminderen. De in de bestreden beslissing weergegeven motivering met betrekking tot de ruimtelijke inpasbaarheid komt volgens de verzoekende partijen niet verder dan een verwijzing naar de verwachte daling van de verkeersintensiteit langsheen de Hendrik Speecqvest ingevolge de aanleg van de Tangent achter het centrale station. De verzoekende partijen merken op dat er uit de project-m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de verkeersbewegingen op deze plek ook na de heraanleg gelijkwaardig zullen zijn en beperkt kunnen toenemen. Zij zien dan ook niet in hoe het vergunde project ruimtelijk aansluit bij de overige delen van de Mechelse vesten, laat staat dan er uit de bestreden beslissing blijkt hoe het vergunde project bijdraagt tot de leefbaarheid en het verkeersluwe karakter van de Mechelen Boulevard Leeft.

Voorts stelt de bestreden beslissing, in antwoord op een tijdens het openbaar onderzoek geuite opmerking met betrekking tot de ontoereikende breedte van de voorziene parkeerplaatsen, dat deze aanbeveling ook werd gedaan in de adviezen van de RMC, het agentschap voor Wegen en Verkeer en het agentschap Mobiliteit en Openbare werken, en dat deze pertinente opmerking als voorwaarde aan de bestreden beslissing wordt verbonden. De verzoekende partijen merken echter op dat de stedenbouwkundige vergunningsvoorwaarden niets bepalen over de breedte van de parkeerplaatsen.

Tot slot werden er ook enkele opmerkingen geformuleerd met betrekking tot een aantal onveilige toestanden die ten gevolge van het project zouden ontstaan. Met betrekking tot de aangekaarte veiligheidsproblematiek in verband met de moeilijke oversteekbaarheid van de Speecqvest verantwoordt de bestreden beslissing volgens de verzoekende partijen niet afdoende waarom de doelstelling van de stad met betrekking tot het verbeteren van de oversteekbaarheid van de vesten verlaten wordt. Een tweede opmerking, die betrekking had op het veilig in- en uitrijden van de inpandige parkeergarages ten gevolge van het supprimeren van de ventwegen, werd volgens de verzoekende partijen evenmin afdoende beantwoord. In de bestreden beslissing gaat de verwerende partij, en in tegenstelling tot wat er van een zorgvuldige overheid verwacht mag worden, niet in op het feit dat de aanvraag geen enkele maatregel in het vooruitzicht heeft gesteld ter bescherming van de zwakke weggebruikers bij onder meer het achterwaarts invoegen vanuit de garages van de bewoners. De verzoekende partijen zijn dan ook van mening dat de verwerende partij het aangevraagde project manifest onnauwkeurig heeft beoordeeld met betrekking tot de veiligheidsaspecten.

2.

De verwerende partij werpt op dat er in de bestreden beslissing uitvoerig wordt geantwoord op elk van de bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek werden aangevoerd.

De vraag naar de wenselijkheid van de parking, die een opportuiniteitskritiek inhoudt, werd wel degelijk overwogen door de verwerende partij, die verwijst naar de beoordeling met betrekking tot de mobiliteitsimpact in de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt dan ook duidelijk welke de overwegingen zijn geweest om toch de aanvraag voor de inrichting van de nieuwe ondergrondse parking in te dienen. De verwerende partij merkt bovendien op dat er kan worden

aangenomen dat wanneer de eerste tussenkomende partij een aanvraag indient, deze aanvraag in overeenstemming is met haar eigen beleid.

De verbreding van de parkeerplaatsen maakt een onderdeel uit van het advies van het agentschap Wegen en Verkeer dat als vergunningsvoorwaarde wordt opgelegd.

Ook de bezwaren met betrekking tot de vermeende onveilige toestanden werden uitvoerig behandeld. Doordat het behoud van ventwegen onvoldoende ruimte overlaat voor groen, werd er gekozen voor centraal groen, met langs gelegen rijbanen.

3.

De tussenkomende partijen werpen op dat de verwerende partij de ingediende bezwaren heeft beantwoord hoewel zij daartoe niet expliciet verplicht was. Alle bezwaren werden bondig maar steeds op afdoende wijze beoordeeld en beantwoord. De verbreding van de parkeerplaatsen werd met verwijzing naar het advies van het agentschap Wegen en Verkeer als vergunningsvoorwaarde opgelegd, waarbij de voorwaarden bepaald bij het RMC worden hernomen. Ook de aspecten van veiligheid werden terdege behandeld in de bestreden beslissing.

De kritiek van de verzoekende partijen met betrekking tot de wenselijkheid van de bestreden beslissing voor wat betreft de bijkomende parkeerplaatsen of de leefbaarheid van de Speecqvest betreft een opportunitetskritiek waarover de Raad niet vermog te oordelen. Ten overvloede merken de tussenkomende partijen op dat de bestreden beslissing wel degelijk de nood aan bijkomende parkeergelegenheid heeft onderzocht op basis van de bij de aanvraag gevoegde studies. Het feit dat de aanvraag werd ingediend door de eerste tussenkomende partij geeft aan dat deze zeker in overeenstemming is met haar beleid.

4.

De verzoekende partij verwijzen in hun wederantwoordnota naar de uiteenzetting van het middel in het verzoekschrift. Zij betwisten verder nog dat het middel een opportunitetskritiek zou inhouden, aangezien zij hebben aangevoerd dat de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren niet naar genoegen weerlegd werden. In tegenstelling tot wat de verwerende en de tussenkomende partijen beweren, blijken de redenen waarom de gemaakte bezwaren en opmerkingen al dan niet worden bijgetreden niet uit de bestreden beslissing of minstens uit de stukken van het dossier.

5.

De verwerende partij verwijst in haar laatste nota naar haar uiteenzetting in de antwoordnota.

6.

De tussenkomende partijen stellen in hun laatste schriftelijke uiteenzetting dat de verzoekende partijen niet aangeven met welke *“beleidsplannen van de stad Mechelen”* het voorliggend project strijdig zou zijn, en dat zij op geen enkele wijze aantonen hoe het project haaks zou staan op de beoogde ‘downgrading’ in het kader van de gehele hertekening van de mobiliteit in Mechelen. Dit raakt overigens de opportuniteit van het project. Voor het overige hernemen zij hun betoog uit de schriftelijke uiteenzetting.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij met de bestreden beslissing niet tegemoetkomt aan hun bezwaren en dat de aanvraag niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening mag de Raad, door de uitoefening van het wettigheidsstoezicht op de bestreden beslissing, zijn

beoordeling niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan dat daarbij een discretionaire bevoegdheid heeft.

De Raad is alleen bevoegd te onderzoeken of de overheid haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij rechtmatig en niet kennelijk onredelijk haar beslissing genomen heeft op basis van een eigen, zorgvuldig uitgevoerd, feitelijk en juridisch onderzoek. De Raad heeft dan slechts een marginale toetsingsbevoegdheid en zal een bestreden beslissing dan alleen vernietigen bij kennelijke onredelijkheid.

Een bestreden beslissing is kennelijk onredelijk wanneer de Raad oordeelt dat de verwerende partij dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden dezelfde beslissing neemt.

Om te voldoen aan de motiveringsverplichting volstaat het dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de redenen vermeldt waarop de beslissing steunt. De verwerende partij is niet verplicht alle aangevoerde bezwaren één voor één te beantwoorden.

2.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren afdoende samengevat en beantwoord. De verwerende partij moet, anders dan de verzoekende partijen lijken te veronderstellen, niet op elk bezwaar afzonderlijk antwoorden. Het volstaat dat uit de volledige bestreden beslissing blijkt waarom de verwerende partij een vergunning verleent en op welke pertinente motieven de vergunningsbeslissing steunt.

Met betrekking tot de door de verzoekende partijen opgeworpen strijdigheid met de beleidsdoelstellingen van de stad Mechelen in verband met de verkeersintensiteit merkt de Raad op dat de verzoekende partijen in essentie opportuïteïtskritiek leveren en, noch de kennelijke onjuïstheid, noch de kennelijke onredelijkheid van de beoördeling van de verwerende partij aantonen. Zowel uit de bestreden beslissing zelf als uit de bijgevoegde Mer-screeningsnota blijkt afdoende dat de vergunningsbeslissing kadert binnen de beleidsvisie en het mobiliteitsplan van de stad Mechelen. Het louter gegeven dat de beleidsdoelstellingen van de stad Mechelen met betrekking tot bereikbaarheid, parkeermogelijkheden en het autoluw maken van de binnenstad noodzakelijk slechts binnen een gefaseerd tijdsbestek kunnen gerealiseerd worden, maakt de vergunningsbeslissing, die onderdeel vormt van de realisatie van vermelde beleidsdoelstellingen, niet onwettig. Ook het feit dat de m.e.r.-screeningsnota stelt dat het aantal verkeersbewegingen nagenoeg hetzelfde zal blijven als in de huidige toestand, is niet tegenstrijdig aan de stelling in de bestreden beslissing dat het project kadert in de toekomstige visie op de vesten zodat het bovenlokaal en doorgaand verkeer niet langer op de vesten zal passeren zodat hier andere opportuïteïten en potenties ontwikkeld kunnen worden. Hoewel het inderdaad gaat om toekomstige ontwikkelingen, tonen de verzoekende partijen niet aan dat er ingevolge de aanvraag een toename van de verkeersintensiteit zal zijn. De beoördeling dat het ondergronds invullen en structureren van de parkeerbehoefte een beperkte ruimtelijke impact heeft en de leefbaarheid in de stadskern ten goede komt, komt niet onredelijk voor.

De Raad stelt bovendien vast dat de bezwaren hieromtrent wel degelijk werden beantwoord, waarbij onder meer verwezen wordt naar de Projectnota Speecqvest, die bij de aanvraag is gevoegd. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de afschaffing van de ventweg het gevolg is van het downgraden van de vesten in het licht van de aanleg van de 'Tangent' achter het centraal station waarlangs het bovenlokale verkeer zal gestuurd worden. Anders dan de verzoekende partijen stellen, blijkt uit de bestreden beslissing dat de parkeerstudie opgemaakt in 2006, eind 2013 werd geactualiseerd. De bij de aanvraag gevoegde Mober werd opgesteld in 2016. Uit de m.e.r.-screeningsnota blijkt ten overvloede dat de Mober en de Projectnota samen moeten

gelezen worden. De stelling van de verzoekende partijen dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij haar beoordeling gesteund heeft op correcte actuele gegevens, wordt door de Raad niet bijgetreden. De bemerkingen die de verzoekende partijen hebben geuit over de moeilijke oversteekbaarheid van de Speecqvest betreffen in wezen eveneens opportuïteïtskritiek in de mate daarin gesteld wordt dat zulks haaks zou staan op de beleidsdoelstellingen van de stad Mechelen met betrekking tot de heraanleg van de vesten. Bovendien wordt in de bestreden beslissing nog gewezen op de downgrading van de vesten en wordt bijkomend gesteld dat het pas zinvol is om oversteekplaatsen te voorzien vanaf het moment dat de Speecqvest teruggebracht is naar twee rijstroken en een busbaan. De verzoekende partijen tonen de onredelijkheid van deze beoordeling niet aan noch maken zij concreet aannemelijk dat door de vergunningsbeslissing een onveilige situatie zou gecreëerd worden voor de aanpalenden of de zwakke weggebruikers. De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing niet onterecht naar de bredere voet- en fietspaden, de aanleg van een park, het aanpassen van het wegprofiel en vermindering van de doorstroming, zodat er meer doorwaadbaarheid zal ontstaan over de vesten.

Het middel wordt verworpen.

F. Zesde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in het zesde middel de schending aan van de artikelen 1.1.4 en 4.7.26/1 VCRO, de artikelen 4.3.1 en 4.3.3, §2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij zijn van mening dat er uit de bestreden beslissing niet valt af te leiden dat door de vergunningverlenende overheid een adequate en concrete toetsing heeft plaatsgevonden met betrekking tot de precieze gevolgen van het aangevraagde project. Een concrete screening wordt in ieder geval ook niet bij de bestreden beslissing gevoegd.

De verzoekende partijen wezen in hun bezwaarschrift op de manifeste onduidelijkheid over de uiteindelijke gevolgen inzake luchtverontreiniging en hinder door geluid of trillingen door de aangevraagde werken, waarbij zij wezen op het wegvallen van de bestaande buffer, gevormd door de ventweg, waardoor de drukke verbindingsbaan dichter tegen hun woningen aan komt te liggen. In de bestreden beslissing, noch in de bijlagen erbij, wordt er een antwoord geboden op deze opmerkingen.

2.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt volgens de verwerende partij dat zij de screeningsnota heeft bestudeerd en dat zij geoordeeld heeft dat de mogelijke milieueffecten van het project, rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de gevoerde analyse, niet aanzienlijk zijn, zodat er geen project-MER moet worden opgemaakt. De vereiste beoordeling werd aldus uitgevoerd en *in concreto* in de bestreden beslissing opgenomen.

Ook het verdwijnen van de ventweg werd afdoende gemotiveerd in de bestreden beslissing. De project-m.e.r.-screeningsnota bevat bovendien voldoende afwegingen met betrekking tot luchtverontreiniging en trillingen en geluid, waarbij duidelijk gemaakt wordt waarom deze effecten

niet aanzienlijk zijn. De verwijzing naar de project-m.e.r.-screeningsnota is dan ook afdoende als motivering waarom de effecten niet aanzienlijk zijn.

3.

De bestreden beslissing komt volgens de tussenkomende partijen tot de slotsom dat het project geen aanzienlijke gevolgen heeft voor het milieu. Dit is volgens de tussenkomende partijen de evidentie zelf, aangezien de Speecqvest verkeersluwer wordt gemaakt zodat de thans aanwezige schadelijke effecten alleen maar zullen afnemen. Dit blijkt bovendien ook uit de beoordeling van de ingediende bezwaren. Evidenties moeten volgens de tussenkomende partijen dan ook niet gemotiveerd worden.

Ten overvloede merken de tussenkomende partijen op dat de verzoekende partijen geen enkel bewijs aanbrengen waaruit zou blijken dat de door hen verwachte aanzienlijke effecten zich zouden voordoen en ook niet aantonen waarom de in de bestreden beslissing geboden motivering niet afdoende zou zijn.

4.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota nog toe dat de herhaalde bewering van de verwerende partij dat de Hendrik Speecqvest door het vergunde project verkeersluwer zou worden niet wordt bijgetreden in de project- m.e.r.-screeningsnota die bij de aanvraag werd gevoegd. Het is de verzoekende partijen in die omstandigheid dan ook niet helemaal duidelijk waarom de tussenkomende partijen blijven volhouden dat het aangevraagde project geen negatieve milieugevolgen met zich zou kunnen meebrengen, laat staan dat het hier over evidenties zou gaan. Voor het overige hernemen de verzoekende partijen het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

5.

De verwerende partij verwijst in haar laatste nota naar haar uiteenzetting in de antwoordnota.

6.

In hun laatste schriftelijke uiteenzetting hernemen de tussenkomende partijen hun uiteenzetting uit de schriftelijke uiteenzetting. Zij benadrukken nog de verzoekende partijen voorbij gaan aan het geheel waarin het voorliggend project kadert, dat zoals blijkt uit de studies die bij het dossier gevoegd werden, wel degelijk zal leiden tot een verkeersluwere Hendrik Speecqvest.

Beoordeling door de Raad

1.

Het aangevraagde omvat wegenis-, riolerings- en omgevingswerken met inbegrip van de aanleg van een ondergrondse parking. In de project-m.e.r.-screening wordt vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op een project dat opgenomen is in bijlage III van het project-MER-besluit, met name rubriek 10b en 10e.

2

Artikel 4.3.2 DABM, in haar toepasselijke versie, luidt als volgt:

“ ...

§ 1. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER moet worden opgesteld.

De verplichting tot het opstellen van een project-MER, vermeld in het eerste lid, geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 2. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de andere dan in paragraaf 1 vermelde categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting moet worden opgesteld.

Die verplichting geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 2bis. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld.

Die verplichting geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 3. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, aan voor welke veranderingen aan reeds bestaande projecten van de categorieën, vermeld in paragrafen 1 en 2, overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een project-MER moet worden opgesteld op grond van een beslissing, geval per geval, van de administratie.

§ 3bis. De Vlaamse Regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, aan voor welke veranderingen aan reeds bestaande projecten van de categorieën, vermeld in paragrafen 2 en 2bis, overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een project-MER moet worden opgesteld op grond van een beslissing, geval per geval, van de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

§ 4. De Vlaamse Regering kan de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, nader definiëren. Op grond van die criteria moet het mogelijk zijn uit te maken of aan een bepaald project, dan wel aan een verandering daarvan, al dan niet aanzienlijke milieueffecten verbonden kunnen zijn.

Bij de aanwijzing van categorieën van projecten overeenkomstig paragrafen 1, 2, 2bis, 3 of 3bis kan de Vlaamse Regering eveneens de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen aanwijzen die, overeenkomstig artikel 4.3.4, § 4, een afschrift van de kennisgeving moeten ontvangen.

Elke vaststelling of vervanging van de criteria, vermeld in het eerste lid, wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

...

Bijlage II, zoals gewijzigd bij hetzelfde decreet, bepaalt:

“ ...

*De criteria overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1, § 2, § 2bis, § 3, § 3bis en § 4, zijn :
Kenmerken van de projecten.*

Bij de kenmerken van de projecten moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen :

- a. de omvang van het project;*
- b. de cumulatie met andere projecten;*
- c. het gebruik van natuurlijke hulpbronnen;*
- d. de productie van afvalstoffen;*
- e. verontreiniging en hinder;*
- f. risico op ongevallen, met name gelet op de gebruikte stoffen of technologieën.*

2. Plaats van de projecten.

Bij de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de gebieden waarop de projecten van invloed kunnen zijn moeten in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen : 25

- a. het bestaande grondgebruik;*
- b. de relatieve rijkdom aan en de kwaliteit en het regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied;*
- c. het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor de volgende typen gebieden :*
  - wetlands;*
  - kustgebieden;*
  - berg- en bosgebieden;*
  - reservaten en natuurparken;*
  - gebieden die in de wetgeving van de lidstaten zijn aangeduid of door die wetgeving worden beschermd; speciale beschermingszones, door de lidstaten aangewezen krachtens Richtlijn 79/409/EEG en Richtlijn 92/43/EEG; - gebieden waarin de normen inzake milieukwaliteit die door de communautaire wetgeving zijn vastgesteld, al worden overschreden;*
  - gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid;*
  - landschappen van historisch, cultureel of archeologisch belang.*

3. Kenmerken van het potentiële effect.

Bij de potentiële aanzienlijke effecten van het project moeten in samenhang met de criteria van de punten 1 en 2 in het bijzonder de volgende aspecten in overweging worden genomen :

- a. het bereik van het effect (geografische zone en omvang van de getroffen bevolking);*
- b. het grensoverschrijdende karakter van het effect;*
- c. de orde van grootte en de complexiteit van het effect;*
- d. de waarschijnlijkheid van het effect;*
- e. de duur, de frequentie en de omkeerbaarheid van het effect.*

...

Artikel 4.7.26/1, §§ 1 en 2, VCRO, zoals gewijzigd met de decreten van 23 maart 2012 en 1 maart 2013, luidt als volgt:

“ ...

§ 1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.

§ 2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde oordeelt dat : 1) een toetsing

aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of 2) vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

...

3.

Met een besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 werd ook het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage, gewijzigd.

Artikel 2, §§ 6 en 7 van het gewijzigde besluit, luidt thans als volgt:

“...

§ 6. Voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, kan de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kan een modelformulier vaststellen voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota, vermeld in het eerste lid. In dat modelformulier worden alle gegevens opgevraagd over de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project.

§ 7. De overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag beslist geval per geval over die project-m.e.r.-screeningsnota's. Ze beslist op basis van de selectiecriteria, vermeld in bijlage II van het decreet.

...”

4.

Voor de projecten van bijlage III geldt dat de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en de volledigheid van de aanvraag. Het betreft volgens de toelichting in de parlementaire voorbereiding een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan wordt aangetoond, hetzij, dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, hetzij, dat er vroeger een project-m.e.r. werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-m.e.r. redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

Het komt vervolgens toe aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag om een screeningsbeslissing te nemen, dit is een beslissing of er al dan niet een project-m.e.r. moet worden opgesteld. Die overheid dient bij die beoordeling de criteria te hanteren van bijlage II van het DABM, die het afwegingskader vormen bij het nemen van een screeningsbeslissing.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan kan beslissen dat er geen milieueffectrapport over het aangevraagd project moet worden opgesteld indien een toetsing aan de criteria van bijlage II DABM uitwijst dat het project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-m.e.r. redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, of, indien er vroeger al een plan-m.e.r. werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-m.e.r. werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-m.e.r. redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

Essentieel bij de beoordeling of een aangevraagd project van bijlage III van het project-m.e.r.-besluit aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-m.e.r. redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, is het toetsen van het concrete aangevraagd project aan de criteria van bijlage II DABM. De bepaling die daartoe verplicht is de remediëring van de Vlaamse regelgeving aan het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (in de zaak C-435/09), waarin het Hof oordeelde dat de Vlaamse regelgeving, die op ogenblik gold, niet in overeenstemming is met de richtlijn 85/337/EEG.

5.

In de bestreden beslissing onder de titel “project-mer-screening” wordt het volgende vermeld:

“Er werd een project MER screeningsnota bij het dossier gevoegd. De noodzaak tot het opstellen van een project-MER werd nagegaan op basis van het optreden van “aanzienlijke effecten”, zoals dit blijkt uit de aard van het project en de ligging van het projectgebied. Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de gevoerde analyse kan geoordeeld worden dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn. Voor het project dient bijgevolg geen project-MER te worden opgemaakt.”

6.

Uit de bestreden beslissing blijkt derhalve afdoende dat de project-m.e.r.-screeningsnota volgens de verwerende partij voldoende informatie bevat om een goed beeld te krijgen van de milieueffecten van het project en dat de verwerende partij aan de hand van de criteria van bijlage II DABM, hoewel deze niet met dezelfde bewoordingen genoemd worden, heeft geoordeeld dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en dat geen project-m.e.r. vereist is.

Uit de motivering dat op basis van de kenmerken van het project, de omgeving en de gevoerde analyse (in de ontheffingsnota) tot de conclusie wordt gekomen dat er geen aanzienlijke negatieve effecten zijn, blijkt afdoende dat de verwerende partij de in de screeningsnota verrichte toetsing aan de criteria van bijlage II bij het DABM onderschrijft.

Anders dan de verzoekende partijen voorhouden, wordt er in de project- m.e.r.-screeningsnota wel degelijk ingegaan op de aspecten luchtverontreiniging, en hinder door geluid of trillingen, waarbij er tot de conclusie gekomen wordt dat er op vlak van deze aspecten geen aanzienlijke effecten te verwachten vallen.

De m.e.r.-screeningsnota stelt hierover onder meer het volgende:

“De aanvraag heeft betrekking op wegenis-, riolerings- en omgevingswerken binnen het projectgebied. Deze werkzaamheden zullen geen aanzienlijke luchtverontreiniging met zich mee brengen. De wegenis faciliteert enkel de verkeersbewegingen. Aangezien het een herinrichting van de weginfrastructuur betreft wordt gesteld dat het aantal

verkeersbewegingen nagenoeg hetzelfde blijft als het aantal in de bestaande hedendaagse toestand.

(...)

Het geluid en de trillingen die worden veroorzaakt door de bouwwerken van het project zullen worden beëindigd binnen een redelijke termijn. De werkzaamheden zullen grotendeels overdag plaatsvinden en tijdens de werkweek.

Het projectgebied betreft in de huidige situatie een rijweg met een wegprofiel van 1x3 rijstroken richting het zuidwesten en 1x2 rijstroken richting het noordoosten. Beide rijrichtingen worden hierbij nog bijgestaan door een parallelle ventweg. In het voorliggend project wordt een wegprofiel gehanteerd van 2x2 rijstroken waardoor het aantal rijbanen teruggeschoefd wordt. De rijrichtingen worden van elkaar gescheiden door een tussenliggend park dat tevens dienst doet als akoestische buffer.

Verder wordt het projectgebied deels gekenmerkt door geluidsbelasting ten gevolge van de bestaande treininfrastructuur in de omgeving (zie de kaart van de geluidsbelasting in bijlage van de PrMS). Vanaf de spoorweg is er geluidsbelasting op het projectgebied en de omliggende omgeving door de treinen die rijden tussen Mechelen en Antwerpen. De geluidsbelasting varieert tussen de 55 en 69 dB overdag, is periodiek en is 's nachts veel geringer.

Het voorliggend project genereert geluid en trillingen bij de exploitatie maar zal in vergelijking met de bestaande toestand geringer zijn door de verlaging van het aantal rijbanen en het park dat dienst doet als akoestische bufferzone. Er kan kortom worden gesteld dat het geluid en de trillingen ten gevolge van het voorliggend project niet aanzienlijk zullen zijn."

De stelling van de verzoekende partijen dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet heeft geantwoord op het bezwaar dat door het afschaffen van de ventweg de buffer tussen de baan en hun huizen wegvalt, zodat de drukke verbindingsbaan dicht bij hun woningen komt te liggen, mist feitelijke grondslag. In het kader van de beantwoording van dit bezwaar wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat de afschaffing van de ventweg het gevolg is van het downgraden van de vesten en van een streefbeeld dat voorrang geeft aan een openbaar centraal park ten nadele van privatieve claims op het openbaar domein. De verwerende partij wijst er in de bestreden beslissing bovendien op dat één rijbaan wordt ingericht als busbaan zodat er minder doorgaand verkeer zal zijn en de snelheid lager zal liggen. Tevens wordt de snelheid teruggebracht van 70 tot 50 km/u en wordt ruimte voorzien voor een degelijk fietspad en voetpad naast de woning.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verwerende partij wel degelijk heeft geantwoord op de door de verzoekende partijen geformuleerde bezwaren. Het behoort anderzijds tot de stelplicht van de verzoekende partijen *in concreto* aan te duiden in welke mate de in de screeningsnota verrichte toetsing aan de criteria van bijlage II bij het DABM niet of niet afdoende is gebeurd, waardoor de beoordeling van de verwerende partij als gebrekkig zou kunnen beschouwd worden door zich bij deze nota aan te sluiten en deze tot de hare te maken. De Raad ziet geen ambtshalve motieven om de bestreden beslissing die zich aansluit bij de m.e.r.-screeningsnota op dat punt als foutief of kennelijk onredelijk te beschouwen. De Raad stelt in dat verband ook vast dat de nota tevens verwijst naar een uitgebreide Mober die het projectgebied geografisch bijkomend beschrijft en uitgebreid ingaat op de mogelijke hinderaspecten inzake verkeer en parkeerbeleid. Ook hieruit blijkt dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en het project deel uitmaakt van een verdere evolutie naar een meer autoluwe binnenstad en de kwaliteitsvolle heraanleg van de omgevende straten en pleinen.

Er blijkt aldus uit de MER-paragraaf in de bestreden beslissing, samen met de stukken waarop deze beslissing is gesteund, dat er is voldaan aan de criteria om ontheffing te verlenen van de plicht om een project-MER op te maken.

Het middel wordt verworpen.

G. Zevende middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen putten een zevende middel uit de schending van artikel 4.3.1, §1, 4° VCRO, van artikel 8, §1, eerste lid en §2, tweede lid van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeheer (hierna: DIWB) en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het noodzakelijk acht om een voorwaarde op te leggen met betrekking tot de strikte naleving van het voorwaardelijk gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij. De voorwaarden die werden opgelegd in het advies van de VMM trachten echter te remediëren aan de verwachte schadelijke effecten van het aangevraagde project door de opmaak van een bemalings- en zettingsstudie te vereisen alvorens men van start kan gaan met de werkzaamheden voor de ondergrondse parking. De adviesaanvraag werd dan ook onzorgvuldig behandeld met betrekking tot het aspect grondwaterstroming, aangezien het niet duidelijk is wat de precieze gevolgen van de werkzaamheden zullen zijn. Uit de formele motivering van het besluit moet immers blijken of uit de werken waarvoor de vergunning wordt verleend al dan niet schadelijke effecten kunnen ontstaan. Het volstaat niet dat de voorwaarde dat de bepalingen van de VMM strikt dienen te worden nageleefd op te nemen in de bestreden beslissing om te voldoen aan de door artikel 8, §2, tweede lid DIWB opgelegde motiveringsplicht. Deze voorwaarde wordt niet gerelateerd aan eventuele schadelijke effecten ingevolge het uitvoeren van de vergunde werken.

Daarnaast is de motivering van de bestreden beslissing volgens de verzoekende partijen tegenstrijdig, aangezien er enerzijds wordt beweerd dat de werken geen invloed hebben op de stabiliteit van de gebouwen, de bodemvervuiling en de grondwatermigratie, maar er anderzijds toch een bemalings- en zettingsstudie wordt bevolen.

2.

De verwerende partij stelt dat de VMM gunstig heeft geadviseerd en enkel als voorwaarde heeft gesteld dat er een bemalings- en zettingsstudie moet worden opgemaakt voor de bemaling die in de bouwput zal worden geïnstalleerd. In de vergunning wordt opgelegd dat de voorwaarden uit het advies van de VMM moeten nageleefd worden. Graafwerken zijn tot op een bepaalde diepte tot op zekere hoogte onvoorspelbaar, zodat het bevelen van een zettings- en bemalingsstudie de meest zorgvuldige beslissing is die zekerheid brengt en eventuele problemen met betrekking tot de ondergrond voorkomt.

Er werd een meer dan afdoende watertoets uitgevoerd door te verwijzen naar de adviezen die werden ingewonnen bij Waterwegen en Zeekanaal en de VMM. De verwerende partij maakte zich deze adviezen eigen. De watertoets werd op zorgvuldige wijze uitgevoerd en afdoende gemotiveerd, waarbij er volgens de verwerende partij geen sprake is van een interne tegenstrijdigheid.

3.

De bestreden beslissing neemt de motieven van het voorwaardelijk gunstig advies van de VMM over en maakt de voorwaarden ervan tot de hare. De tussenkomende partijen zijn dan ook van mening dat hieruit wel degelijk een grondig uitgevoerde en goed gemotiveerde watertoets blijkt.

De bestreden beslissing is in overeenstemming met de zorgvuldigheidsplicht, precies omdat er voorzorgsmaatregelen worden opgelegd voor het geval er een bronbemaling zou moeten gebeuren. Dit suggereert geenszins dat er stabiliteitsproblemen zouden ontstaan. De tussenkomen partijen benadrukken bijkomend dat het nu eenmaal eigen is aan graafwerken met een bepaalde diepte dat er niet helemaal voorspeld kan worden hoe de ondergrond er op die diepte uit zal zien. Om absoluut zeker te zijn dat problemen met betrekking tot de ondergrond worden vermeden bij de uitvoering van de werken, legde de verwerende partij als voorwaarde op dat er een zettings- en bemalingsstudie moet worden uitgevoerd.

4.

In hun wederantwoordnota benadrukken de verzoekende partijen nog dat er uit de nood tot het uitvoeren van een bijkomende studie blijkt dat nog niet alle schadelijke effecten op de lokale waterhuishouding in rekening werden gebracht in de bestreden vergunningsbeslissing. Er kan dan ook niet worden gesteld dat er een afdoende watertoets heeft plaatsgevonden. De opmerking dat graafwerken altijd een zeker risico inhouden ontslaat een vergunningverlenende overheid niet van haar motiverings- en zorgvuldigheidsplicht. Sterker nog, in dergelijke gevallen is er volgens de verzoekende partijen grotere zorgvuldigheid en dus ook een omstandigere watertoets vereist.

5.

De verwerende partij verwijst in haar laatste nota naar haar uiteenzetting in de antwoordnota.

6.

De tussenkomen partijen verwijzen naar hun uiteenzetting in de schriftelijke uiteenzetting en herhalen dat de verzoekende partijen op geen enkele wijze aannemelijk maken dat niet alle schadelijke effecten op de lokale waterhuishouding in rekening zouden zijn gebracht.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 8, §1 en §2 DIWB volgt dat de beslissing waarbij een vergunning wordt verleend, een formele motivering moet bevatten waaruit blijkt dat de in artikel 8, §1 DIWB bedoelde watertoets uitgevoerd is. Uit de motivering moet meer bepaald blijken, hetzij dat uit de werken waarvoor de vergunning wordt verleend geen schadelijke effecten kunnen ontstaan als bedoeld in artikel 3, §2, 17° DIWB, hetzij dat zulke effecten wel kunnen ontstaan, maar dat die door het opleggen van gepaste voorwaarden zoveel mogelijk worden beperkt of hersteld.

Voor zover het gaat om vermindering van infiltratie van hemelwater of vermindering van de ruimte voor het watersysteem moeten er compensatiemaatregelen opgelegd worden.

2.

De vergunningverlenende overheid beoordeelt als orgaan van actief bestuur in het kader van de doelstellingen van het DIWB of door de aangevraagde constructies een schadelijk effect moet verwacht worden voor het watersysteem.

De Raad kan zijn beoordeling inzake de watertoets niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende bevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is gekomen.

3.

De bestreden beslissing bevat de volgende waterparagraaf:

“Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeheer, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Voor wat betreft het oppervlaktewater gaf Waterwegen en Zeekanaal een gunstig advies. Voor wat betreft het grondwater werd het advies van de VMM ingewonnen, die dd. 22/4/2016 een voorwaardelijk gunstig advies gaven. De bepalingen in dit advies dienen strikt te worden nageleefd.”

4.

De verwerende en tussenkomende partijen zijn van mening dat de verwerende partij zich van haar motiveringsplicht heeft gekweten door zich het gunstig advies van de Waterwegen en Zeekanaal en de het voorwaardelijk gunstig advies van de VMM eigen te maken en de door de VMM gestelde voorwaarden aan de vergunning te verbinden. Uit de formele motivering van de bestreden beslissing blijkt echter niet of door de werken waarvoor de vergunning wordt verleend al dan niet schadelijke effecten kunnen ontstaan. De adviezen, noch de opgelegde voorwaarden worden in de bestreden beslissing gerelateerd aan eventuele schadelijke effecten ingevolge het uitvoeren van de vergunde werken. De bestreden beslissing motiveert evenmin dat de voorwaarde wordt opgelegd om eventuele schadelijke effecten te vermijden, te beperken of te herstellen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VII. BESTUURLIJKE LUS

1.

Overeenkomstig artikel 34 DBRC-decreet heeft de Raad de bevoegdheid om het vergunningverlenend bestuursorgaan in staat te stellen om nog tijdens de procedure een vastgestelde onregelmatigheid te herstellen of te laten herstellen.

2.

Zoals in het derde middel aangevoerd en door de Raad vastgesteld, vertoont de bestreden beslissing een onregelmatigheid aangezien zij niet vermeldt dat er een gedeelte van de aanvraag gelegen is in woongebied met cultureel- historische en/of esthetische waarde en bovendien geen enkel motief bevat dat betrekking heeft op de verenigbaarheid van de aanvraag met de nadere aanwijzing *“woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde”* die het gewestplan aan het betrokken woongebied heeft gegeven.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen aanvoeren bevat het administratief dossier wel degelijk het aangevoerde motief, met name de ligging in woongebied met cultureel- historische en/of esthetische waarde die niet alleen af te leiden valt uit de situering van de aanvraag maar bovendien ook vermeld wordt in de beslissing van de gemeenteraad van 7 juli 2016. Dit motief wordt, hoewel materieel aanwezig in het administratief dossier, niet veruitwendigd in de formele motivering van de bestreden beslissing zodat de bestreden beslissing behept is met een strijdigheid die evenwel door middel van de toepassing van de bestuurlijke lus kan worden hersteld (*Parl. St. VI. Parl. 2014-2015, nr. 354/1, 17*).

3.

Ook in het zevende middel wordt een onregelmatigheid aangevoerd en door de Raad vastgesteld, aangezien er uit de formele motivering van de bestreden beslissing niet blijkt of de werken waarvoor vergunning wordt verleend al dan niet schadelijke effecten kunnen veroorzaken als bedoeld in artikel 3, §2, 17° DIWB.

Opnieuw bevinden de motieven van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier maar worden zij niet veruitwendigd in een formele motivering, waarin de adviezen en de daarin opgelegde voorwaarden gerelateerd worden aan de eventuele schadelijke effecten ingevolge het uitvoeren van de vergunde werken. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de gegevens van het administratief dossier niet voldoende zouden zijn om de mogelijke schadelijke effecten op de waterhuishouding formeel te motiveren in de bestreden beslissing. De Raad oordeelt dat ook deze strijdigheid door middel van de toepassing van de bestuurlijke lus kan worden hersteld.

4.

De Raad nodigt de verwerende partij uit om de vastgestelde onregelmatigheden te herstellen door de bestreden beslissing aan te vullen met een formele en afdoende motivering met betrekking tot de verenigbaarheid van de aanvraag met gewestplanbestemming tot woongebied met cultureel-historische en/of esthetische waarde en met betrekking tot de schadelijke effecten op de waterhuishouding die al dan niet kunnen ontstaan door de werken waarvoor de vergunning wordt verleend.

De verwerende partij wordt uitgenodigd om binnen drie maanden na de betekening van onderhavig arrest een herstelbeslissing aan de Raad te bezorgen. Er zal dan verder worden gehandeld overeenkomstig artikel 34 DBRC-decreet.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de stad Mechelen en het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen is ontvankelijk.
2. De Raad nodigt de verwerende partij uit om de vastgestelde onregelmatigheden in haar beslissing van 22 juli 2016, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de volledige heraanleg van de Hendrik Speecqvest omvattende wegeniswerken, rioleringswerken, omgevingsaanlegwerken en de aanleg van een ondergrondse parking voor 351 parkeerplaatsen, verdeeld over twee niveaus op de percelen gelegen te 2800 Mechelen, Hendrik Speecqvest en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, nummer 73 E2 en 96/2, te herstellen.
3. De Raad bepaalt de hersteltermijn op drie maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De kosten worden voorbehouden.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 juni 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH